

FİKRİ GÜNDEM

AIPPI Türkiye Bülteni

Sayı 35 / Eylül 2026

AIPPI
TÜRKİYE

Sayı 35 / Eylül 2026

FİKRİ MÜLKİYET HAKLARI KORUMA DERNEĞİ

AIPPI Türkiye Ulusal Grubu

www.aippiturkiye.org

twitter.com/aippiturkiye [instagram.com/aippiturkiye](https://www.instagram.com/aippiturkiye) [linkedin.com/aippiturkiye](https://www.linkedin.com/company/aippiturkiye)

Kazım Dünder'in Ardından...

29 Mayıs 2026'da kaybettiğimiz Kazım Dünder, STOCK Fikri Mülkiyet Hizmetleri'nin Onursal Yönetim Kurulu Başkanı ve AIPPI Türkiye'nin kurucu başkanıydı. Türkiye'de fikri mülkiyet hukukunun gelişimine öncülük eden isimlerden biri olarak, geride yalnızca güçlü bir mesleki miras değil, altmış yılı aşkın emeğin şekillendirdiği bir yol ve bir ekol bıraktı.

Hukuk fakültesinde öğrenciyken, babasının kıdemli ortağı olduğu büroda başladığı meslek hayatı, onu zaman içinde Türkiye'de fikri mülkiyet hukuku denince akla gelen saygın isimlerden biri haline getirdi. AIPPI Türkiye'nin kurucu başkanlığını üstlenen Kazım Dünder, ilerleyen yıllarda AIPPI Türkiye'nin onursal üyeliğine de layık görüldü.

Özel hayatında ise dünyanın dört bir yanına yaptığı seyahatlerle zenginleşen, İKSV konserlerini ve etkinlikleri yakından takip eden bir kültür sanat destekçisiydi.

Ancak onu yakından tanıyanların hatırladığı en önemli yönü, mesleki bilgi ve tecrübesinin ötesinde, insanlara yaklaşımıydı. Nazik, alçakgönüllü ve karşısındakine her zaman değer veren biriydi. Yıllar içinde birlikte çalıştığı ve yetişmesine katkıda bulunduğu insanlara bıraktığı en kıymetli miras da belki buydu: yalnızca bir meslek değil, aynı zamanda bir duruş ve meslek ahlakı. Mesleğin yalnızca bilgi ve tecrübeden ibaret olmadığını; nasıl bir insan ve nasıl bir meslektaş olduğumuzun da en az bunlar kadar önemli olduğunu gösterdi.

Bugün geride bıraktığı miras; köklü bir kurum kültüründe, yetiştirdiği insanlarda ve hâlâ izlerini taşıyan bir meslek geleneğinde yaşamaya devam ediyor.

Kazım Dünder'ı büyük bir sevgi, derin bir saygı ve minnetle anıyoruz. Ardında bıraktığı değerlerin, yetiştirdiği insanların ve paylaştığı ışığın gelecek nesillere yol göstermeye devam etmesini diliyoruz.

AIPPI Türkiye Yönetim Kurulu adına,
Halise Atabay

İÇİNDEKİLER

GÜNDEM DEN HABERLER

5

YAYINLAR

11

MAKALELER

MARKA KULLANIMININ İSPATINDA DİJİTAL DELİLLER: DAĞINIK VERİDEN TUTARLI DELİL ZİNCİRİNE • Elif Türkan Dinçer	14
AB TASARIM REFORMUNUN İKİNCİ AŞAMASI • Irmak Yalçiner Öktem	25
BİRLEŞİK PATENT MAHKEMESİ (UPC) UYGULAMASINDA GÜNCEL GELİŞMELER VE BUNLARIN ÜLKEMİZE ETKİSİ • Kemal Baran Yıldırım	36

RÖPORTAJ

AIPPI TÜRKİYE GENÇ ÜYELER KOMİTESİ RÖPORTAJ SERİSİ: Araştırmanın Ötesinde Patent Analitiğinin Stratejik Rolü • Zeynep Sevimli Düzce • Ekrem Ayhan Çakay.....	49
---	----

Deniz Merve Ersoy Pınar*

AIPPI Türkiye / Fikri Mülkiyet Hakları Koruma Derneği Üyesi

TÜRKPATENT'TEN HABERLER

TÜRKPATENT ve Entertech İş Birliğinde Dünya Fikri Mülkiyet Günü Etkinliği Düzenlendi

TÜRKPATENT ve Entertech İstanbul Teknokent iş birliğiyle Dünya Fikri Mülkiyet Günü kapsamında bir etkinlik düzenlendi. Etkinlikte sınai mülkiyet haklarının stratejik önemi, Türkiye'nin sınai mülkiyet alanındaki performansı ve fikri mülkiyet haklarının ticarileştirilmesi ele alındı. Ayrıca Entertech İstanbul Teknokent, TÜRKSMĐ, Teknopolis TTO ve Biruni Teknopark arasında "TÜBİTAK BIGGİST Konsorsiyumu İmza Töreni" gerçekleştirildi.

HAVELSAN Patent Ödül Töreni Gerçekleştirildi

TÜRKPATENT, HAVELSAN ve ASELSAN iş birliğiyle Patent Ödül Töreni gerçekleştirildi. TÜRKPATENT Başkanı Prof. Dr. M. Zeki Durak, 2025 yılında yerli patent başvurularının tüm zamanların en yüksek seviyesine ulaştığını vurgularken, savunma sanayiindeki teknik çözümlerin ve fikri mülkiyet haklarının Türkiye'nin teknolojik bağımsızlığı açısından önemine dikkat çekti. 2025 yılında patent ve faydalı model başvurularıyla öne çıkan HAVELSAN ve ASELSAN çalışanlarına ödülleri verildi.

Türk Patent ve Marka Kurumu Başkanı Prof. Dr. M. Zeki Durak, Cenevre'de düzenlenen Dünya Fikri Mülkiyet Örgütü (WIPO) 68. Genel Kurulu'na katıldı

Türk Patent ve Marka Kurumu Başkanı Prof. Dr. M. Zeki Durak, Cenevre'de gerçekleştirilen WIPO 68. Genel Kurulu'nda Türkiye'yi temsil etti. Durak ayrıca, WIPO Geçiş Ülkeleri ve Gelişmiş Ülkeler Bölümü (TDC), WIPO Akademi, Birleşik Krallık Fikri Mülkiyet Ofisi (IPO), Venezuela Özerk Sınai Mülkiyet Servisi (SAPI), İspanya Patent ve Marka Ofisi ile Özbekistan Adalet Bakanlığı Fikri Mülkiyet Departmanı ve Suudi Arabistan Fikri Mülkiyet Otoritesi temsilcileriyle ikili görüşmeler gerçekleştirdi.

TÜRKPATENT'in ISA/IPEA Yetkisi 2037'ye Kadar Uzatıldı

WIPO 68. Genel Kurulu kapsamında alınan kararla TÜRKPATENT'in Patent İşbirliği Anlaşması (PCT) kapsamında Uluslararası Araştırma Otoritesi (ISA) ve Uluslararası Ön İnceleme Otoritesi (IPEA) olarak görev yapma yetkisi 31 Aralık 2037'ye kadar uzatıldı.

Türkiye ile Irak Arasında Sınai Mülkiyet Alanında İş Birliği Mutabakat Zaptı İmzalandı

Türkiye ile Irak arasında sınai mülkiyet alanındaki iş birliğini güçlendirmek amacıyla "Sınai Mülkiyet Alanında İş Birliği Mutabakat Zaptı" imzalandı. TÜRKPATENT ile Irak Merkezi Standardizasyon ve Kalite Kontrol Teşkilatı (COSQC), anlaşmanın uygulanmasında iki ülkenin yetkili kurumları olarak belirlendi.

TÜRKPATENT ISIF'26 30 Eylül – 4 Ekim 2026 tarihleri arasında Şanlıurfa'da gerçekleştirilecek - Teknoloji Girişimleri ve KOBİ'lere WIPO'dan Bire Bir Fikri Mülkiyet Mentorluğu Verilecek

TÜRKPATENT ISIF'26, 30 Eylül-4 Ekim 2026 tarihleri arasında Şanlıurfa'da, TEKNOFEST kapsamında gerçekleştirilecek. 11. Uluslararası Buluş Fuarı, yerli ve yabancı buluşcuları bir araya getirecek.

WIPO'nun, TEKNOFEST 2026 kapsamında düzenlenecek TÜRKPATENT ISIF'26'da teknoloji girişimleri ve KOBİ'lere yönelik bir fikri mülkiyet atölyesi gerçekleştireceği duyuruldu. Seçilecek 10 girişim, WIPO tarafından belirlenen uzmanlarla bire bir mentorluk görüşmesi yapabilecek. Son başvuru tarihi 15 Eylül 2026 olarak duyuruldu.

Malatya'nın Coğrafi İşaretli Ürünlerinin Markalaşması ve Ticarileşmesi Projesi Tanıtım Toplantısı Gerçekleştirildi

Malatya'nın coğrafi işaretli ürünlerinin Türkiye ve yurt dışında markalaşması ve ticarileşmesine yönelik projenin tanıtım toplantısı, Malatya Ticaret ve Sanayi Odasında gerçekleştirildi. Toplantıya TÜRKPATENT Başkanı Prof. Dr. M. Zeki Durak ile Malatya'dan ilgili kurum ve kuruluşların temsilcileri katıldı.

Toplantıda, coğrafi işaretli ürünlerin markalaşması ve ticarileştirilmesine ilişkin çalışmalar ele alınırken, Avrupa Birliği'nde tescilli "Malatya Kayısı"nın uluslararası alanda tanıtılması ve ihracatının artırılması hedefi öne çıktı.

Etkinlikte Malatya'nın tescilli coğrafi işaretli ürünlerinin tanıtıldığı bir sergi de düzenlendi.

Patent Vekilliği ve Marka Vekilliği Sınavları'nın 17 Ekim 2026 tarihinde Ankara ve İstanbul'da gerçekleştirileceği duyuruldu.

Esra Böğürcü Süngerli**AIPPI Türkiye / Fikri Mülkiyet Hakları Koruma Derneği Üyesi*

EPO'DAN HABERLER

PATLIB 2026 Konferansı'nda Avrupa İnovasyon Ekosistemi ve Patent Bilgisinin Ticarileştirilmesi Gündemde

EPO tarafından düzenlenen PATLIB 2026 Konferansı'nda teknoloji transferi, patent bilgisinin ekonomik değere dönüştürülmesi ve Avrupa çapında daha bağlantılı bir inovasyon ağı oluşturulmasına yönelik yeni girişimler tanıtıldı. Konferansta özellikle KOBİ'ler, üniversiteler ve araştırma kuruluşlarının patent verilerinden daha etkin yararlanmasını sağlayacak araçlar ve iş birlikleri öne çıktı.

Bahamalar'dan Yapılan PCT Başvurularında EPO Yetkili Arama Otoritesi Oldu

EPO, 11 Eylül 2026 tarihinde yaptığı duyuruda, Bahamalar'daki başvuru sahiplerinin artık Patent İşbirliği Antlaşması (PCT) kapsamında uluslararası araştırma ve ön inceleme otoritesi olarak EPO'yu seçebileceğini açıkladı. Gelişme, EPO'nun uluslararası patent sistemindeki etkinliğinin genişlemeye devam ettiğini gösteriyor.

EPO ve Çin Patent Ofisi Arasında Yeni Hızlandırılmış İnceleme Programı Başladı

EPO ile Çin Ulusal Fikri Mülkiyet İdaresi (CNIPA), 1 Ağustos 2026 tarihinde yürürlüğe giren yeni ikili Patent Prosecution Highway (PPH) programını duyurdu. Program sayesinde bir ofiste patentlenebilir bulunan istemler, diğer ofiste hızlandırılmış inceleme sürecinden yararlanabilecek. Uygulamanın Avrupa ve Çin'de koruma arayan başvuru sahipleri açısından inceleme sürelerini kısaltması bekleniyor.

EPO ve Angola Arasında Doğrulama Anlaşması İmzalandı

EPO Başkanı António Campinos'un Angola ziyareti sırasında Avrupa Patent Ofisi ile Angola arasında bir doğrulama (validation) anlaşması imzalandı. Anlaşmanın yürürlüğe girmesiyle Avrupa patentlerinin Angola'da da doğrulanabilmesinin önü açılacak. Bu gelişme, EPO'nun Avrupa dışındaki ülkelerle sürdürdüğü genişleme politikasının önemli adımlarından biri olarak değerlendiriliyor.

Dünyanın En Büyük Beş Patent Ofisi Yapay Zekâ Gündemiyle Tokyo’da Bir Araya Geldi

EPO, USPTO, JPO, CNIPA ve Kore Fikri Mülkiyet Ofisi’nden oluşan IP5 grubu, Tokyo’da gerçekleştirilen toplantıda patent süreçlerinde yapay zekâ kullanımını ele aldı. Toplantıda araştırma ve inceleme faaliyetlerinde yapay zekâ araçlarının geliştirilmesi, kalite ve verimliliğin artırılması ile ofisler arasındaki teknik iş birliğinin güçlendirilmesi konuları değerlendirildi.

G 1/26 Dosyası ile İstem Yorumuna İlişkin Yeni Sorular Büyük Temyiz Kurulu’na Taşındı

EPO, T 873/24 kararı kapsamında istem yorumuna ilişkin önemli hukuki soruların Büyük Temyiz Kurulu’na sevk edildiğini duyurdu. G 1/26 numaralı dosya, patent istemlerinin açıklama ve çizimler ışığında nasıl yorumlanacağı ve bu yorumun EPC Madde 123(2) kapsamındaki değerlendirmelere etkisi gibi temel konuları içeriyor. Kararın Avrupa patent uygulamasında uzun vadeli etkiler yaratması bekleniyor.

Melike Şahin*

AIPPI Türkiye / Fikri Mülkiyet Hakları Koruma Derneği Üyesi

WIPO'DAN HABERLER

Madrid Sistemi Kapsamında Türkiye İçin Bireysel Ücret Değişikliği Yapıldı

7 Mayıs 2026 tarihinde WIPO tarafından yayımlanan 24/2026 sayılı Bilgi Notu ile, Markaların Uluslararası Tesciline İlişkin Madrid Protokolü kapsamında Türkiye'yi belirleme (designation) işlemlerine dair bireysel ücretlerde değişikliğe gidildiği duyurulmuştur. 7 Haziran 2026 tarihi itibarıyla yürürlüğe giren bu değişiklik uyarınca; Türkiye'yi kapsayan yeni uluslararası başvurular, sonraki belirleme (subsequent designation) talepleri ve yenileme işlemlerinde yeni ücret tarifi uygulanmaya başlanmıştır. Türkiye'deki marka koruma süreçlerini doğrudan ilgilendiren bu güncelleme, global başvuru sahipleri ve vekiller için büyük önem taşımaktadır.

İlgili bilgi notuna ve detaylara aşağıdaki bağlantıdan ulaşılabilir:

https://www.wipo.int/documents/d/madrid-system/information-notices-en-2026-madrid_2026_24_e.pdf-2

Riyad Tasarım Hukuku Antlaşması'na (RDLT) Katılan İlk Ülke Arnavutluk Oldu

3 Mart 2026 tarihinde yapılan açıklamaya göre Arnavutluk, katılım belgesini WIPO Genel Direktörü'ne sunarak Riyad Tasarım Hukuku Antlaşması'na katılan ilk üye devlet oldu. Tasarım korumasına ilişkin idari prosedürleri dünya çapında kolaylaştırmayı, hızlandırmayı ve uyumlu hale getirmeyi amaçlayan bu antlaşmanın yürürlüğe girebilmesi için toplam 15 ülkenin resmi katılımı gerekiyor. Güncel olarak Arnavutluk dışında henüz resmi onay sürecini tamamlayan başka bir ülke bulunmuyor. Antlaşma, 15. ülkenin onay belgesini sunmasından üç ay sonra yürürlüğe girecek. İlgili haberin detaylarına aşağıdaki bağlantıdan ulaşılabilir:

https://www.wipo.int/pressroom/en/articles/2026/article_0004.html

Üretken Yapay Zeka (GenAI) Patent Başvurularında Rekor Artış Yaşandı

14 Temmuz 2026 tarihinde WIPO tarafından paylaşılan yeni verilere göre, Üretken Yapay Zeka (GenAI) patent ekosisteminde eş benzeri görülmemiş bir kilometre taşına ulaşıldı. Yayımlanan istatistiklere göre, yalnızca 2024 ve 2025 yıllarında yayımlanan yeni GenAI patent sayısı, ondan önceki 10 yılın topla-

mında yayımlanan patent sayısını geride bıraktı. WIPO, fikri mülkiyet ekosisteminde yapay zekanın artan ağırlığına dikkat çekerek bu alanın sistemik olarak teknolojik gelişime nasıl yön verdiğini vurguladı.

İlgili haberin detaylarına aşağıdaki bağlantıdan ulaşılabilir:

https://www.wipo.int/pressroom/en/articles/2026/article_0012.html

Dünya Soyut Yatırım Göstergeleri (WIIH 2026): Soyut Varlık Yatırımları 10 Trilyon Doları Aştı

8 Temmuz 2026'da yayımlanan "Dünya Soyut Yatırım Öne Çıkanlar 2026" (World Intangible Investment Highlights - WIIH) raporu, yazılım, veri, marka ve diğer fikri mülkiyete dayalı varlıklara yapılan küresel yatırımların 2025 yılında ilk defa 10 trilyon dolar sınırını aştığını duyurdu. Küresel ekonomideki yapısal dönüşümü gözler önüne seren bu rapora göre, 2008 yılından bu yana soyut varlıklara yapılan yatırımlar, makine ve bina gibi somut yatırımlara kıyasla üç kat daha hızlı büyüdü.

İlgili rapora ve haberin detayına aşağıdaki bağlantıdan ulaşılabilir:

<https://www.wipo.int/edocs/pubdocs/en/wipo-pub-1097-en-world-intangible-investment-highlights.pdf>

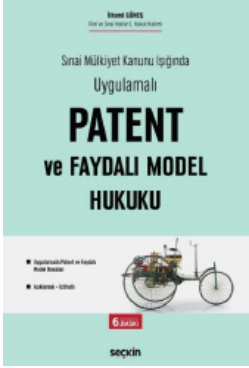
WIPO Küresel Ödülleri (Global Awards) 2026 Kazananları Açıklandı

Bir önceki sayımızda başvurularının açıldığını duyurduğumuz 2026 WIPO Küresel Ödülleri'nin kazanan 11 firması, 10 Temmuz 2026'da ilan edildi. Fikri mülkiyet haklarını stratejik olarak kullanarak tarım, sağlık, çevre, bilgi teknolojileri (ICT) ve yaratıcı endüstrilerde inovatif çözümler üreten KOBİ ve start-up'lar ödüle layık görüldü. Arjantin'den Japonya'ya kadar geniş bir coğrafyadan seçilen kazananlar; akciğer dokusu yenileme, lityum pil geri dönüşümü ve orman yangınlarının erkenden tespiti gibi küresel sorunlara fikri mülkiyet temelli çözümler sunan teşebbüslerden oluştu.

İlgili haberin detayına aşağıdaki bağlantıdan ulaşılabilir:

https://www.wipo.int/pressroom/en/articles/2026/article_0010.html

Büşra Bıçakcı*

*AIPPI Türkiye / Fikri Mülkiyet Hakları Koruma Derneği Üyesi***Eser İsmi:** Patent ve Faydalı Model Hukuku**Yazar:** İlhami Güneş

Patent ve faydalı model hukukunun temel kavramlarından uygulamadaki uyumsuzluklara kadar geniş bir çerçeve sunan eserin 6. baskısı, Temmuz 2026'da yayımlanmıştır. Fikri ve Sınai Haklar Mahkemelerinde uzun yıllar hakim olarak görev yapan İlhami Güneş'in uygulama tecrübesini yansıtan eser; patentlenebilirlik şartları, hak sahipliği, tescil ve itiraz süreçleri, korumanın kapsamı, ilgili davalar ve güncel Yargıtay içtihatlarını ele almaktadır.

Eser İsmi: Uygulamacı Bakışıyla Patent ve Marka Uyuşmazlıkları Paneli**Editör:** Doç. Dr. Canan Küçükali**Editör Yardımcısı:** Arş. Gör. Merve Budun

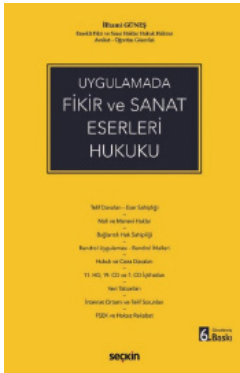
Söz konusu eser, 18 Ekim 2025 tarihinde gerçekleştirilen “Uygulamacı Bakışıyla Patent ve Marka Uyuşmazlıkları” başlıklı panelde gerçekleştirilen sunum ve değerlendirmeleri bir araya getirmektedir. Fikri ve Sınai Haklar mahkemelerinin ilk derece ve ikinci derece hakimleri, akademisyenler ve alanında uzman kişilerin katkılarıyla gerçekleştirilen çalışma; patent ve marka uyuşmazlıklarında yargı uygulamasında karşılaşılan güncel sorunları ve bunlara ilişkin çözüm önerilerini farklı perspektiflerden ele almaktadır. Teori ile uygulama arasındaki etkileşimi ortaya koyması bakımından özellikle uygulamacılar için faydalı bir kaynak niteliğindedir.

Eser İsmi: Patent ve Faydalı Modelden Kaynaklanan Uyuşmazlıklar

Yazarlar: Doç. Dr. Ali Rıza Köker, Uğur Gürşad Yalçiner

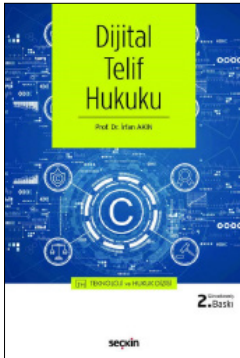
Patent ve faydalı model haklarından kaynaklanan uyuşmazlıkları kapsamlı biçimde inceleyen eserin genişletilmiş 3. baskısı Nisan 2025'te yayımlanmıştır. Eserde patent ve faydalı model hukukunun yanı sıra uyuşmazlıkların yargısal boyutu, örnek bilirkişi raporları ve karar analizleri ele alınmakta; ayrıca patent ve faydalı model uyuşmazlıklarına ilişkin yargı sisteminin temel unsurlarına yer verilmektedir. Geniş kapsamıyla, patent uyuşmazlıkları alanında çalışan hukukçular ve patent vekilleri açısından önemli bir başvuru kaynağıdır.

Eser İsmi: Uygulamada Fikir ve Sanat Eserleri Hukuku

Yazar: İlhami Güneş

Fikir ve sanat eserleri hukukunun temel kavramlarını ve uygulamadaki güncel sorunları kapsamlı biçimde ele alan eserin 6. baskısı Nisan 2026'da yayımlanmıştır. Uzun yıllara dayanan tecrübesinin ürünü olan çalışmada eser kavramı ve eser sahipliğinin yanı sıra telif hakkı ihlalleri ve yaptırımları ile güncel yargı kararları incelenmektedir.

Eser İsmi: Dijital Telif Hukuku

Yazar: Prof. Dr. İrfan Akın

Dijitalleşmenin telif hukuku üzerindeki etkilerini ele alan eserin 2. baskısı Haziran 2026'da yayımlanmıştır. Eser; dijital platformlarda telif hakkı ihlalleri, sosyal medya ve multimedya içerikleri, dijital ürünler, dijital oyunlar gibi güncel konuların yanı sıra yeni düzenlemeleri de telif hukuku perspektifinden incelemektedir. Dijital teknolojilerin fikri hakların korunması bakımından ortaya çıkardığı yeni hukuki sorunlara odaklanan kapsamlı bir çalışma niteliğindedir.

Eser İsmi: Marka Vekilliği Sınavına Hazırlık**Yazarlar:** Av. Sultan Ballı, Av. Aslı Etan, Av. Ali Mert Çavuşoğlu,

Marka vekilliği sınavına hazırlanan adaylara yönelik kapsamlı bir kaynak olarak hazırlanan eserin 3. baskısı Mart 2026'da yayımlanmıştır. Çalışmada marka hukukunun temel kavramları, marka başvurusu ve inceleme süreçleri, mutlak ve nispi ret nedenleri, uluslararası marka sistemi, coğrafi işaretler, tasarımlar ve sınai mülkiyet hukukuna ilişkin diğer konular sistematik biçimde ele alınmaktadır. Güncel mevzuatın yanı sıra sınav pratiğine yönelik kapsamlı içeriğiyle eser, marka vekilliği sınavına hazırlanan adaylar için değerli bir başvuru kaynağı niteliğindedir.

Elif Türkan Dinçer*

AIPPI Türkiye / Fikri Mülkiyet Hakları Koruma Derneği Üyesi

MARKA KULLANIMININ İSPATINDA DİJİTAL DELİLLER: DAĞINIK VERİDEN TUTARLI DELİL ZİNCİRİNE

Ticari hayatın dijitalleşmesiyle birlikte marka kullanımının izleri de büyük ölçüde çevrim içi ortamlarda görünmektedir. Sosyal medya paylaşımları, e-ticaret ürün sayfaları, çevrim içi reklam raporları, internet arşivleri ve elektronik faturalar zengin bir veri alanı yaratmaktadır. Ne var ki bir kaydın kolay erişilebilir olması, onu tek başına güçlü bir delil hâline getirmez; kaynağın kimliği, içeriğin tarihi, Türkiye'ye yönelme ve ticari faaliyetin gerçek kapsamı ayrıca ortaya konulmalıdır.

Marka kullanımının ispatı uzun süre faturalar, ürün ambalajları, basılı kataloglar ve gazete ilanları üzerinden tartışılmıştır. Bugün ise birçok işletme bakımından markanın piyasadaki gerçek varlığı önce dijital ortamda ortaya çıkmaktadır: Ürünler e-ticaret platformlarında listelenmekte, kampanyalar sosyal medya üzerinden duyurulmakta ve satışlar e-fatura veya e-arşiv fatura ile belgelenmektedir. Hizmet markalarında ise uygulama mağazası kayıtları ve çevrim içi rezervasyon verileri kimi zaman fiziksel belgelerden daha anlamlı hâle gelmiştir.

Bu dönüşüm, kullanım ispatını kolaylaştırdığı kadar yeni sorunlar da yaratmaktadır. Bir internet sayfası sonradan değiştirilebilir; ekran görüntüsü sayfanın ne zaman yayımlandığını göstermeyebilir; sosyal medya etkileşimleri satın alınabilir, ürün listelemesi fiilî satışı kanıtlamayabilir. Benzer şekilde, elektronik faturanın güvenilir bir ticari kayıt olması, faturadaki ürün kodunun uyuşmazlık konusu markayla kendiliğinden ilişkilendirilebildiği anlamına gelmez. Dolayısıyla asıl mesele, dijital delillerin kabul edilip edilmeyeceğinden çok, neyi ve hangi ölçüde ispatladıklarıdır. Yani her belgenin ispat ettiği unsurun açıkça göstermesi ve belgeler arasındaki bağlantının kurulması elzemdir.

I. KULLANIM İSPATININ HUKUKİ ÇERÇEVESİ

A. Ciddi kullanım ve ispatın konusu

6769 sayılı Sınai Mülkiyet Kanunu'nun¹ 9'uncu maddesi, tescilli markanın Türkiye'de, tescil edildiği mal veya hizmetler bakımından ciddi biçimde kullanılmasını aramakta; markanın ayırt edici karakteri değiştirilmeden farklı unsurlarla kullanılmasını, sadece ihracat amacıyla mal veya ambalajlarda kullanılmasını ve marka sahibinin izniyle kullanılmasını da kullanım saymaktadır (m. 9/2-3).

¹ 6769 sayılı Sınai Mülkiyet Kanunu, RG 10.01.2017-29944.

Kullanım ispatı, yayıma itiraz sürecinde SMK m. 19/2 uyarınca ve yalnızca m. 6/1 kapsamındaki itirazlar bakımından talep edilebilir. Aynı şekilde m. 25/7 ve m. 29/2 uyarınca hükümsüzlük ve tecavüz davalarında def'i olarak, m. 26 uyarınca kullanmama nedeniyle iptal taleplerinde ise doğrudan uyuşmazlığın konusu olarak ileri sürülebilir.

İptal taleplerini inceleme yetkisinin 10 Ocak 2024 tarihinde Kuruma geçmesi ve usulün Yönetmeliğe eklenen 30/A maddesiyle ayrıntılandırılması², dijital delil dosyalarının artık yalnızca itiraz aşamasında değil, idari iptal incelemesinde de Kurum önüne gelmesi sonucunu doğurmuştur. Delil sunma süresi bir ay olup, talep hâlinde bir aya kadar ek süre verilebilir (m. 30/A/7).

Ciddi kullanım, markanın yalnızca sicilde tutulması amacıyla gerçekleştirilen göstermelik kullanımdan ayrılır³ ve kullanımın yeri, zamanı, kapsamı ve niteliği ile markanın kullanım biçimi dikkate alınarak belirlenir. Kullanım miktarı bakımından her sektöre uygulanabilecek sabit bir eşik yoktur; ürünün niteliği, pazarın büyüklüğü, satış sıklığı ve sektördeki ticari teamüller birlikte değerlendirilir.

B. Bütüncül değerlendirme ilkesi

Yönetmeliğin 30'uncu maddesi ile TÜRK PATENT Kullanım İspatı Kılavuzu⁴, delillerin açık, anlaşılır ve güvenilir olmasını; kullanımın niteliği, yeri, zamanı, kapsamı ve markanın kullanım şekli hakkında yeterli bilgi içermesini aramaktadır. Kılavuz, tek başına yetersiz kalan belgelerin diğer bilgi ve belgelerle birlikte kullanımın ispatına katkıda bulunabileceğini; tarih içermeyen bazı kanıtların ise tarihli delillerle birlikte değerlendirmeye alınabileceğini açıkça kabul etmektedir. Avrupa Birliği yargısında da her delilin yer, zaman, kapsam ve nitelik unsurlarının tümünü tek başına göstermesi gerekmediği; delillerin birlikte ortaya koyduğu en muhtemel ve tutarlı anlamın esas alınacağı yerleşik biçimde kabul edilmektedir⁵.

Bu yaklaşım dijital deliller bakımından belirleyicidir. Aşağıda görüleceği üzere dijital kayıtların her biri kullanımın yalnızca bir yönünü ispatlar; ciddi kullanıma ilişkin tutarlı tablo ancak bunların birlikte değerlendirilmesiyle ortaya çıkar.

II. DİJİTAL DELİLLERİN ORTAK SORUNLARI VE BAŞLICA DELİL TÜRLERİ

Dijital delil türleri birbirinden farklı olsa da dört sorun hemen hepsinde tekrar eder. Bunlar aşağıdaki delil türleri bakımından ayrı ayrı somutlaşmakla birlikte, dosyanın bütünü için ortak bir çerçeve oluşturur.

2 Sınai Mülkiyet Kanununun Uygulanmasına Dair Yönetmelik, RG 24.04.2017-30047. Yönetmeliğin 30/A ve 30/B maddeleri, RG 15.03.2025-32842 sayılı değişiklikle eklenmiştir.

3 Ciddi kullanım ölçütü bakımından bkz. ABAD, C-40/01, Ansul BV v Ajax Brandbeveiliging BV, ECLI:EU:C:2003:145.

4 Türk Patent ve Marka Kurumu, Kullanım İspatı Kılavuzu, 2017. Kılavuz, kendi ifadesiyle bağlayıcı bir metin olmayıp Kurum uygulamasını yansıtmaktadır.

5 Her delilin dört unsurun tümünü tek başına göstermesi gerekmediği yönünde: AB Genel Mahkemesi, T-263/18, Meblo Trade v EUIPO – Meblo Int (MEBLO), 5 Mart 2019, EU:T:2019:134, § 84. Delillerin birlikte en muhtemel ve tutarlı anlamı ortaya koyacak biçimde değerlendirileceği yönünde: T-524/12, Recaro v OHIM – Certino Mode (RECARO), 21 Kasım 2013, EU:T:2013:604, § 31. Ayrıca bkz. (AB) 2017/1001 sayılı Tüzük m. 18 ve 58; (AB) 2018/625 sayılı Komisyon Yetki Tüzüğü m. 10 ve 19.

Kaynak ve içerik sahibi: Bir dijital kaydın ilk sorusu, içeriğin kime ait olduğudur. Marka sahibinin kurumsal internet sitesi veya doğrulanmış sosyal medya hesabı bu bağlantıyı çoğu zaman doğrudan kurar. Distribütör, bayi, lisans alan ya da pazaryeri satıcısına ait içeriklerde ise içerik sahibi ile marka sahibi arasındaki hukuki veya ekonomik ilişki ayrıca açıklanmalıdır. Salt üçüncü kişinin markalı ürünü paylaşmış olması, kullanımın marka sahibinin izniyle gerçekleştiğini göstermez; Kılavuz iznin kullanımdan önce verilmiş olmasını aramakta, grup şirketleri bakımından ekonomik bağıllığın belgelenmesini beklemektedir.

Yayın tarihi ile erişim tarihi: Ekran görüntüsünün alındığı tarih, içeriğin yayımlandığı tarih değildir; tarayıcıdaki sistem saati veya dosyanın oluşturulma tarihi yalnızca tespitin ne zaman yapıldığını gösterir. Kullanım dönemini kanıtlamak için paylaşım, sipariş veya fatura tarihi, platform işlem kaydı ya da güvenilir arşiv tarihi gibi içerikle bağlantılı bir zaman göstergesi gerekir. Tarihsiz kayıtlar değersiz değildir; ancak tarihli belgelerle ilişkilendirilmedikçe ilgili beş yıllık döneme ait kullanımın ispatında sınırlı ağırlık taşırlar. Aynı şekilde, ilgili dönemin dışında kalan belgeler de baştan elenmemelidir: bir ürünün piyasa ömrü belirli bir zaman dilimine yayıldığından ve kullanımın sürekliliği pazar payı yaratma ya da koruma amacının göstergelerinden biri olduğundan, dönem dışı belgeler alakasız sayılmayıp diğer delillerle birlikte değerlendirilmelidir⁶.

Bütünlük ve değiştirilebilirlik: Dijital içeriklerin düzenlenebilmesi veya silinebilmesi, bunların peşinen güvenilir sayılmasını gerektirmez. Ancak yalnızca kırpılmış bir ekran görüntüsünün sunulması, URL'nin, hesap adının veya sayfa bağlamının görünmemesi hâlinde delilin kaynağı tartışmalı hâle gelir. Mümkünse sayfanın tamamı, URL ve erişim tarihi korunmalı; video ve geçici içerikler özgün dosya veya güvenilir kayıt yöntemiyle arşivlenmelidir. Noter tespiti ya da güvenli elektronik zaman damgası, içeriğin belirli bir tarihte mevcut olduğunu güçlendirir; ancak daha önceki yayım tarihini, gerçek satış hacmini veya marka sahibine aidiyetini tek başına kanıtlamaz.

Türkiye'ye yönelme: Bir internet sitesine Türkiye'den erişilebilmesi, markanın Türkiye'de kullanıldığını göstermez; ölçüt erişilebilirlik değil, ilgili tüketici kitlesine yönelmedir. Türkçe içerik, Türk lirası üzerinden fiyatlandırma, Türkiye'ye teslimat seçeneği, yerel müşteri hizmetleri bilgisi, Türkiye hedefli reklam raporu ve Türkiye'deki alıcılara düzenlenmiş faturalar yönelmeyi gösterebilir. AB Genel Mahkemesi de hizmet fiilen başka bir ülkede sunulsa dahi ilgili ülkedeki tüketicilere yönelen reklam ve satış tekliflerinin o ülkede kullanım teşkil edebileceğini kabul etmiştir⁷. Bu göstergelerden hiçbirisi her olayda zorunlu veya tek başına yeterli değildir; değerlendirme, mal veya hizmetin niteliği ve satış modeli dikkate alınarak yapılır.

Bu ortak sorunları göz önüne alarak günümüzde en çok karşılaştığımız başlıca dijital deliller aşağıda irdelenmektedir:

A. Sosyal medya paylaşımları

Sosyal medya, markanın piyasaya dönük kullanımını ve tanıtım sürekliliğini göstermekte elverişlidir. Paylaşımında markanın, ilgili ürün veya hizmetin, tarihin ve hesap kimliğinin birlikte görünmesi delil

⁶ AB Genel Mahkemesi, T-660/11, Polytetra v OHIM – El du Pont de Nemours (POLYTETRAFLON), 16 Haziran 2015, EU:T:2015:387, § 54.

⁷ AB Genel Mahkemesi, T-768/20, Standard International Management v EUIPO, 13 Temmuz 2022.

değerini artırır; düzenli aralıklarla yapılan paylaşımlar süreklilik bakımından tek bir gönderiden daha fazla ışık tutar. Sponsorlu içeriklerde hedeflenen ülke, kampanya süresi ve reklam harcaması gibi platform verileri sunulabiliyorsa delilin güçleneceği muhakkaktır.

Buna karşılık takipçi, beğeni veya görüntülenme sayısı satış miktarı değildir; bu veriler tanıtım yoğunluğu bakımından elbette destekleyici olacaktır ancak organik olup olmadıkları ile Türkiye'deki tüketici kitlesine ne ölçüde karşılık geldikleri de dikkate alınmalıdır. "Influencer" paylaşımı da marka sahibinin izni veya ticari ilişki gösterilebildiği ölçüde anlam taşır. Hikâye gibi geçici içeriklerde paylaşım tarihini ve hesabı görünür kılan platform içi arşiv kayıtlarının, reklam yöneticisi çıktılarının ve kampanya raporlarının birlikte saklanması ve delil dosyasına eklenmesi önemlidir; yalnızca görselin kaydedilmesi, tarih ve erişim bilgilerinin kaybına yol açar.

B. İnternet siteleri, ekran görüntüleri ve arşivler

Kılavuz, internet üzerinden satış hâlinde marka ile mal veya hizmet bağlantısının açıkça kurulduğu web sitesi görsellerini delil olarak kabul etmekte; markanın alan adı olarak tescil edilmesi hâlinde site görselleri ile site kullanımına ilişkin istatistikleri de destekleyici delil saymaktadır. Bununla birlikte ürünün internet sitesinde gösterilmesi ile piyasada gerçekten satılması birbirinden ayrılmalıdır: Fiyat, stok durumu, sipariş imkânı, teslimat bilgisi ve satıcı kimliği içeren bir ürün sayfası, salt kurumsal tanıtım sayfasına göre ticari kullanımı daha güçlü bir ispat aracıdır. Ekran görüntüsünde ise URL, erişim tarihi, sayfa başlığı, ürün veya hizmet ve marka birlikte görünmeli; dosyaya yalnızca bağlantı eklenmemelidir, zira inceleme tarihinde içerik değişmiş olabilir.

İnternet arşivleri bu zamansal boşluğu kısmen giderse de, arşiv kaydı yalnızca sayfanın arşivleme tarihinde erişilebilir olduğunu gösterir; ilk yayım tarihini ya da içeriğin kesintisiz erişilebilir kaldığını göstermez. Arşivlerde görsellerin yüklenmemesi ve dinamik içeriklerin çalışmaması sık karşılaşıldığından, arşiv çıktıları URL ve arşiv tarihi görünür biçimde, tarihli kataloglar, sipariş kayıtları veya faturalarla birlikte sunulmalıdır.

C. E-ticaret platformu kayıtları

E-ticaret kayıtları, marka, ürün, fiyat, satıcı ve tüketici etkileşimini aynı yerde gösterebildikleri için önemli bir delil kaynağıdır. Ancak aktif bir ürün sayfası, fiilî satışın gerçekleştiğini kanıtlamaz; listeleme tarihi, sipariş adedi, satıcı paneli raporları, iade kayıtları, komisyon faturaları ve ödeme hareketleri mümkün olduğu ölçüde birlikte sunulmalıdır. Tüketici yorumları ürünün belirli tarihlerde piyasada bulunduğunu destekleyebilir; ancak satış miktarının yerine geçmemeli, platformun ürettiği işlem raporlarıyla doğrulanmalıdır. Yurt dışındaki bir platformda yer alan ürün sayfası bakımından Türkiye'ye teslimat, Türk tüketicilere yönelik fiyatlandırma veya Türkiye'den gerçekleşen sipariş kayıtları belirleyicidir; platformun küresel erişime açık olması tek başına Türkiye'de ciddi kullanım sonucuna götürmez.

Buna karşılık kullanımın nihai tüketiciye ulaştığının ayrıca ispatı aranmaz. AB Genel Mahkemesi, ciddi kullanımın ispatı için malların nihai tüketicilere satıldığının gösterilmesini istemenin hukuki hata oluşturduğunu; dışa dönük kullanımın nihai tüketiciye yönelik olmasının zorunlu tutulmasının, yalnızca şirketler arası ilişkilerde kullanılan markaları korumasız bırakacağını belirtmiştir. Markanın hitap ettiği ilgili kesim yalnızca nihai tüketicilerden değil, uzmanlardan, sınai müşterilerden ve diğer profesyonel

kullanıcılardan da oluşur⁸. Perakende listelemesi bulunmayan, ancak bayi, toptancı ve kurumsal alıcılara düzenli satış yapan markalar bakımından bu tespit belirleyicidir.

D. Elektronik faturalar ve ticari elektronik kayıtlar

Faturalar tarih, mal veya hizmet, tutar ve ticari işlem hakkında doğrudan bilgi içermeleri nedeniyle kullanım ispatının en güçlü belgeleri arasındadır; elektronik biçimde düzenlenmeleri bu niteliği değiştirmez. Buna karşılık faturada markanın açıkça yer almaması, dijital dosyalarda da en sık karşılaşılan bağlantı sorunudur. Ürün veya stok kodu kullanılan faturalar, kodu markalı ürünle eşleştiren tarihli katalog, ürün ana verisi, sipariş formu veya irsaliyeyle tamamlanmalıdır; nitekim Kılavuz da hangi emtiaya ait olduğu anlaşılamayan ibareler için açıklayıcı bilgi aramaktadır.

Faturalar örnekleme yoluyla sunulacaksa örnekler ilgili dönemi, coğrafyayı ve ticari faaliyetin olağan seyrini temsil etmelidir; özet satış tablosu kullanılıyorsa tablonun kaynağı ve örnek faturalarla nasıl doğrulandığı açıklanmalıdır. Grup şirketleri arasındaki faturalar veya şirket içi transferler markanın piyasaya dönük kullanımını her zaman göstermediğinden, üçüncü kişilere yapılan satışla bağlantı kurulması önemlidir. Ticari sır ve kişisel veriler bakımından ölçülü karartma yapılabilir; ancak alıcının Türkiye’de olduğunu, işlemin tarihini, ürünü ve tutarı değerlendirmeyi imkânsız kılan karartma, belgenin ispat gücünü ortadan kaldıracaktır.

E. Dijital reklam, uygulama ve trafik verileri

Dijital reklam sistemleri kampanya tarihi, hedef coğrafya, gösterim, tıklanma ve harcama verileri sağlayabilir; bu kayıtlar tanıtım ve Türkiye pazarına yönelme bakımından değerlidir. Ne var ki gösterim veya tıklanma, malın satıldığı anlamına gelmez; reklam görseli, hedefleme raporu, ajans faturası ile satış veya başvuru kayıtları arasındaki bağlantı kurulmalıdır. Mobil uygulamalarda mağaza sayfaları, indirme sayıları, aktif kullanıcı ve abonelik kayıtları kullanımın kapsamını gösterebilir; burada da toplam küresel kullanıcı sayısı yerine ilgili coğrafyaya ve döneme ayrıştırılmış veriler anlamlıdır. İşletmenin kendi sisteminden alınan raporlar ise ancak üretim yöntemi açıklandığında ve ödeme kuruluşu, platform ya da bağımsız analitik hizmeti gibi dış kaynaklarla doğrulandığında yüksek ispat gücü taşır.

III. TÜRK UYGULAMASINDAN ÖRNEKLER

Türk mahkemeleri son yıllarda dijital delilleri düzenli biçimde incelemekte; bilirkişi raporları internet sitesi çıktılarını, sosyal medya paylaşımlarını, alan adı kayıtlarını ve web arşiv sorgularını rutin olarak kapsamaktadır. Aşağıdaki örnekler, yukarıda ortaya konulan sorunların uygulamada nasıl karşılık bulunduğunu göstermektedir.

A. Tarihin ve dönemin ispatı

Ankara 5. Fikri ve Sınai Haklar Hukuk Mahkemesi’nin 01.02.2023 tarihli kararında, kullanım ispatı talebi üzerine sunulan dosya ağırlıklı olarak marka ibaresinin yer aldığı internet sayfası ve platform çıktılarından oluşmaktaydı. Mahkeme, sunulan belgelerin miktarı ve yoğunluğu yanında özellikle tarih

8 AB Genel Mahkemesi, T-552/21, Worldwide Brands v EUIPO – Wan (CAMEL), 1 Mart 2023, EU:T:2023:98, § 88. Bu ilke, aşağıda anılan Gürok kararlarında da uygulanmıştır (T-563/24, § 61-62).

içermemesi, tarih içeren belgelerin ise dava konusu markanın başvuru tarihinden sonraya ilişkin olması nedeniyle ciddi kullanımın ispatlanamadığı sonucuna varmıştır (E. 2022/186, K. 2023/49). Karar, tarihsiz dijital çıktının çokluğunun tek başına bir değer taşımadığını ve ilgili beş yıllık dönemle bağ kurulmadıkça sonuç doğurmadığını göstermektedir.

İnternet arşivinin sınırları da uygulamada belirgindir. İstanbul 2. Fikri ve Sınai Haklar Hukuk Mahkemesi'nin 23.11.2023 tarihli kararında, davalıya ait internet sitesinin web arşiv sisteminde hiç arşivlenmemiş olması nedeniyle ibarenin sitede ne kadar süreyle kullanıldığı konusunda sağlıklı bir sonuca varılamamış; sosyal medya hesabından yapılan video paylaşımının tarihi kayıta görünmediğinden paylaşım tarihi tespit edilememiş, buna karşılık ekran görüntüleri üzerinden tarihi belirlenebilen bir paylaşım dikkate alınabilmektedir (E. 2019/44, K. 2023/110). Buna karşılık İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 16. Hukuk Dairesi'nin 18.01.2024 tarihli kararında sitenin 1998 yılına kadar geriye giden arşiv kayıtları incelenmiş, uyuşmazlık konusu ibareye rastlanmamış ve sunulan katalog ile faturalar pazar payı yaratacak nitelikte görülmediğinden iptal koşullarının oluştuğu kabul edilmiştir (E. 2022/626, K. 2024/84). Arşiv kaydının varlığı kadar yokluğu da aleyhe değerlendirilebilmektedir.

B. İçeriğin marka sahibine aidiyeti

İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 16. Hukuk Dairesi'nin 13.05.2026 tarihli kararında, delil tespiti kapsamındaki paylaşımlar bakımından, Instagram hesabı sahibinin soyadı ile davalı şirket yetkilisinin soyadının aynı olmasına rağmen paylaşımların şirketin talimatı veya bilgisi ile yapıldığına dair bir tespit yapılamadığı belirtilmiştir. Buna karşılık aynı kararda işletme girişindeki tabela ile alan adı kullanımı, işletme adı kullanımının ötesine geçen markasal kullanım sayılmıştır (E. 2025/442, K. 2026/780). Karar, dijital içerikte aidiyet bağının soyadı benzerliği gibi dolaylı emarelerle kurulamayacağını; buna karşılık alan adı ve tabela gibi kimliği doğrudan görünen kullanımların daha güçlü olduğunu ortaya koymaktadır.

C. Ekran görüntüsüyle yetinmenin sınırı

İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 44. Hukuk Dairesi'nin 20.11.2025 tarihli kesinleşmiş kararı bu bakımdan öğreticidir. Kullanmama nedeniyle kısmi iptal davasında, bir kısım emtia yönünden ciddi kullanım tespitinin ekran görüntüleriyle yetinilerek yapıldığı; mahkemece marka sahibinin ticari defter ve belgelerinde ve faturalarında pazar payı yaratacak ya da mevcut pazar payını koruyacak bir kullanımın bulunup bulunmadığının incelenmediği belirtilerek karar, eksik incelemeye dayandığı gerekçesiyle HMK m. 353/1-a-6 uyarınca kaldırılmıştır (E. 2023/1003, K. 2025/1583). Benzer biçimde Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 20. Hukuk Dairesi 19.02.2026 tarihli kararında, taranan ekran görüntülerinin, internet sitesinin ve YouTube adreslerinin markanın tescilli olduğu hizmetler bakımından Türkiye'de pazar payı oluşturacak ciddi kullanımı ispattan uzak olduğunu kabul etmiştir (E. 2024/169, K. 2026/324).

Bu kararlar, dijital delilin dışlandığı anlamına gelmez. Ekran görüntüsü kullanımının görünürlüğünü ortaya koyabilmekte; kapsam unsurunun ise mali kayıtlar üzerinden doğrulanması aranmaktadır. Bu yaklaşım, AB Genel Mahkemesi'nin aşağıda ele alınan BIG MAC kararındaki⁹ dış doğrulama beklentisiyle aynı yöndedir.

⁹ AB Genel Mahkemesi, T-58/23, Supermac's v EUIPO - McDonald's International Property (BIG MAC), 5 Haziran 2024, ECLI:EU:T:2024:360.

D. Dijital delilin yeterli görüldüğü hâl

Buna karşılık dijital kayıtların zincir oluşturduğu hâllerde sonuç değişmektedir. Ankara 5. Fikri ve Sınai Haklar Hukuk Mahkemesi'nin 22.05.2024 tarihli kararında, kullanım ispatına konu dönem bakımından tarihleri açıkça görünen sosyal medya paylaşımları, tarihli video içerikleri ve 2016 tarihli bir web arşiv görüntüsü diğer delillerle birlikte değerlendirilmiş; hükme esas alınan değerlendirmede bu delillerin 09. sınıfta yer alan cep telefonları bakımından ciddi kullanımı ispat etmeye yeterli olduğu kabul edilmiş ve dava bu doğrultuda kısmen kabul edilmiştir (E. 2022/428, K. 2024/229). Burada sonucu doğuran, delillerin her birinin tarihinin görünür olması ve hepsinin aynı mal grubuna işaret etmesidir.

E. YİDK aşamasının kendine özgü kısıtları

Dijital delil bakımından en sık yaşanan sorun, delilin içeriğinden önce sunum anıdır. Yönetmeliğin 29 ve 30 uncu maddeleri uyarınca kullanım ispatı delilleri, talebin tebliğinden itibaren verilen süre içinde sunulmalıdır; bu sürenin geçmesinden sonra sunulan deliller Kurum tarafından dikkate alınmaz. Ankara 2. Fikri ve Sınai Haklar Hukuk Mahkemesi'nin 23.06.2022 tarihli kararında bu kural somut biçimde işlemiştir: marka sahibinin yenilenen itirazı ekinde işlem dosyasına sunduğu, 2016-2021 yılları arasına ait çok sayıda fatura ile ürünlerinin satışa sunulduğu e-ticaret sitelerinden alınan çok sayıda ekran görüntüsü, süresinde sunulmadığı için kullanım ispatı kapsamında değerlendirilmemiş; inceleme yalnızca süresi içinde sunulan birkaç sosyal medya görseli ve pazaryeri sayfası üzerinden yapılmıştır. Aynı kararda, dava dosyasına sunulan delillerin de kullanım ispatı kapsamında ele alınamayacağı, zira kullanım ispatı talebinin yalnızca marka işlem dosyasına yönelik bir talep olduğu belirtilmiştir (E. 2021/328, K. 2022/210).

Yine Ankara 1. Fikri ve Sınai Haklar Hukuk Mahkemesi'nin 20.09.2022 tarihli kararında, kullanım ispatı formu ekinde sunulan delillerin birçoğunun tarihsiz, bir kısmının başvurudan sonraki tarihli olduğu; Markalar Dairesi Başkanlığı kararından sonra sunulan delillerin ise bir aylık süre kuralı nedeniyle YİDK aşamasında dikkate alınamayacağı tespit edilmiştir (E. 2021/34, K. 2022/268). Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 20. Hukuk Dairesi de 24.11.2023 tarihli kararında, sunulan fatura, katalog ve arama motoru çıktılarının bir kısmının tarihsiz, tarihli olanların ise ilgili dönemden önceye ait olduğunu; yeniden inceleme talep formu ile sunulan delillerin ise süresinden sonra ibraz edildiğini belirterek kullanımın ispatlanamadığı sonucuna varmıştır (E. 2021/1520, K. 2023/1520). Dijital delilin sonradan kolayca çoğaltılabilmesi, bu katı süre rejimi karşısında bir avantaj sağlamamaktadır.

İnceleme çerçevesi de sınırlıdır. Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 20. Hukuk Dairesi'nin 19.12.2025 tarihli kararında, YİDK kararının iptali davasında yalnızca Kurum nezdinde süresinde sunulan delillerin değerlendirilmesi gerekirken, işlem dosyası ile dava dosyasındaki deliller arasında ayırım yapılmaksızın inceleme yapılması bozma sebebi sayılmıştır (E. 2023/2241, K. 2025/2481). Uygulama bakımından sonuç açıktır: dijital kullanım arşivi, itiraz süresi işlerken hazır olmalıdır; dava aşamasında tamamlanan bir dosya YİDK kararının iptalini sağlamaz.

Delilin içeriğine ilişkin tespitler de yol göstericidir. Ankara 5. Fikri ve Sınai Haklar Hukuk Mahkemesi'nin 11.06.2021 tarihli ve Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 20. Hukuk Dairesi'nin 12.06.2024 tarihli kararlarına konu olayda, kullanım ispatı için marka sahibinin internet sitesinin içeriğinden başka bir delil sunulamamıştır. Bu içerikten markanın pazardaki payının, tanıtımı için yapılan çaba ve harcamaların

anlaşılacağı; ayrıca sitede iki farklı markanın birlikte tanıtılması nedeniyle listelenen istasyonların hangi markaya ait olduğunun tereddütsüz belirlenemediği gerekçesiyle ciddi kullanım kabul edilmemiştir (E. 2020/236, K. 2021/227; E. 2022/895, K. 2024/1154). Kurumsal sitesinde birden çok markayı birlikte tanıtan işletmeler bakımından bu tespit doğrudan pratik sonuç doğurabilecek niteliktedir.

Alan adı delili de sanıldığı kadar güçlü olmayabilir. Kılavuz, markanın alan adı olarak tescil edilmesi hâlinde site görselleri ile kullanım istatistiklerini destekleyici delil saymaktadır; ancak Ankara 3. Fikri ve Sınai Haklar Hukuk Mahkemesi'nin 07.04.2022 tarihli kararında, alan adı tahsislerinin yenilenmesi için ödenen harç tutarlarının yalnızca hak sahipliğinin sürdürüldüğünü gösterdiği, ciddi kullanımı ispat edecek güçte olmadığı belirtilmiştir. Aynı kararda, sunulan görsellerin tarih kaydı içermediği ve dayanak marka ibaresiyle değil şirketin genel ticari faaliyetiyle ilgili olduğu tespit edilmiştir (E. 2020/403, K. 2022/100). Doğal olarak alan adının varlığı, markanın o alan adı altında tescil kapsamındaki mal veya hizmetler için kullanıldığını göstermez.

Son olarak, dijital delil yığınının toptan reddi de kabul görmemektedir. Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 20. Hukuk Dairesi'nin 09.10.2025 tarihli kararında, bilirkişi raporunda yer alan "sunulan deliller yetersizdir" şeklindeki ayrıntısız açıklamaya dayanılarak hüküm kurulamayacağı; işlem dosyasına sunulan faturaların, fiyat listelerinin, tezgâh görsellerinin, internet haber görsellerinin, sosyal medya sayfa örneklerinin ve tabela görselinin her birinin ayrı ayrı değerlendirilmesi gerektiği belirtilerek karar kaldırılmıştır (E. 2023/1496, K. 2025/1799). Bu, aşağıda ele alınacak aşırı ispat yükü tartışmasının Türk hukukundaki karşılığıdır: dijital delilin çokluğu, gerekçelendirme yükümlülüğünü hafifletmez.

Bu kararların çoğunun ilk derece ve istinaf düzeyinde verilmiş olduğu belirtilmelidir. Yargıtay 11. Hukuk Dairesi'nin kullanım ispatına ilişkin güncel kararları ise ağırlıkla talebin usulüne odaklanmakta; örneğin talebin açık, net ve koşulsuz yapılması ve kullanımının ispatı istenen markaların tescil numaralarının açıkça belirtilmesi gerektiği, aksi hâlde talebin yapılmamış sayılacağı vurgulanmaktadır (E. 2025/1202, K. 2025/5886)¹⁰. Dijital delilin ispat gücüne ilişkin ölçütler bu nedenle şimdilik derece mahkemeleri içtihadında şekillenmektedir.

IV. DELİL ZİNCİRİNİN KURULMASI

Yukarıda açıklananlardan açıkça anlaşılacağı gibi dijital kullanım dosyasının başarısı, belge sayısından çok bağlantıların görünür olmasına bağlıdır. İnceleyen kişi, ek araştırma yapmaksızın şu sorulara cevap bulabilmelidir: Hangi marka, hangi mal veya hizmet için, kim tarafından ve kimin izniyle kullanılmıştır? Kullanım ilgili beş yıllık dönemin hangi kısmına ilişkindir? Türkiye'ye yönelme ve kullanımın kapsamı hangi belgelerle doğrulanmaktadır?

¹⁰ Bu bölümde anılan kararların yayımlanan metinlerinde marka adları ve taraf bilgileri anonimleştirildiğinden, atıflar mahkeme, tarih ve esas/karar numarasıyla yapılmıştır.

Bu soruların cevaplanmasında yol gösterici olabilecek bir tablo aşağıda yer almaktadır:

Delil	Öncelikle gösterdiği unsur	Tamamlanması gereken bağlantı
Sosyal medya paylaşımı	Tanıtım tarihi, marka ve ürün görünürlüğü	Hesap sahipliği, Türkiye hedefi, ticari sonuç
E-ticaret ürün sayfası	Ürünün satın alınabilir biçimde sunumu	Satıcı kimliği, gerçekleşen sipariş ve satış miktarı
Sipariş / platform raporu	İşlem adedi ve dönemi	Markalı ürünle eşleştirme, verinin kaynağı
E-fatura	Ticari işlem, tarih, tutar ve alıcı	Ürün kodu ile marka arasındaki bağlantı
Kargo / teslimat kaydı	Türkiye'deki teslimat ve işlem akışı	Sipariş ve faturayla ortak referans
İnternet arşivi	Sayfanın belirli tarihte erişilebilirliği	İçeriğin bütünlüğü ve fiilî satış

En sağlam bağlantı, farklı sistemlerde oluşan kayıtlarda ortak sipariş numarası, ürün kodu, tarih veya müşteri referansı bulunmasıyla kurulur; böylece işletmenin kendi ürettiği bir ekran görüntüsü, platform ve mali kayıtlarla dışarıdan doğrulanabilir hâle gelir. Nitekim AB Genel Mahkemesi'nin yukarıda anılan BIG MAC kararında, marka sahibinin kendi internet sitelerinden alınan çıktılarının ve iç kaynaklı beyanların bağımsız kayıtlarla desteklenmedikçe somut ve nesnel delil sayılamayacağı ortaya konulmuştur. Türk uygulamasında da, yukarıda anılan İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 44. Hukuk Dairesi kararında görüldüğü üzere, kapsamın ekran görüntüleriyle değil ticari defter ve faturalar üzerinden doğrulanması aranmaktadır. Dijital kayıtların büyük bölümü marka sahibinin kendi ürettiği içerik olduğundan, dış doğrulama bu dosyalarda kural hâline gelmektedir.

V. SUNUM USULÜ VE UYGULAMAYA YÖNELİK ÖNERİLER

TÜRKPATENT nezdinde deliller M134 kodlu Kullanım İspatı Delil Formu ile, türlerine göre tasnif ve numaralandırma yapılarak sunulmalı; her belgenin üzerinde ilgili markanın tescil numarası yer almalıdır. Yönetmeliğin 30 uncu maddesi, dokümanlar içinde kullanımı kanıtlayan kısımların işaretlenmek suretiyle açıkça gösterilmesini (f. 2) ve delillerin, her bir vakıanın hangi delillerle ispat edildiğini açıkça gösteren ayrıntılı bir delil listesiyle birlikte sunulmasını (f. 3) aramakta; Kılavuz ise delillerin 100 sayfayı aşmamasını tavsiye etmektedir. Niteliği, markayla bağlantısı veya tasnifi yeterli olmayan deliller bakımından aynı maddenin beşinci fıkrası uyarınca bir aylık eksiklik giderme süresi verilir; bu sürede eksiklik giderilmezse deliller incelemede dikkate alınmaz. Dijital delillerin çokluğu bu gerekliliği daha da önemli kılmaktadır.

1. Deliller önce marka, ardından mal veya hizmet ve tarih esasına göre gruplandırılmalı; her delilin başına kullanımın hangi unsurunu ispatladığını belirten kısa bir açıklama eklenmelidir. Tarih sıralaması kullanım zorunluluğunun bulunduğu zaman aralığındaki kullanımın gösterilmesi bakımından önemlidir; özellikle idari iptal usulünde, iptal talebinde bulunulacağı düşünülerek son üç ay içinde gerçekleştirilen kullanımın dikkate alınmayacağı göz önüne alındığında ayrı bir önem taşımaktadır.
2. Ekran görüntülerinde URL, hesap adı, erişim tarihi ve sayfa bağlamı korunmalı; yalnızca bağlantı verilmemeli, değişebilir içerik ayrıca arşivlenmelidir.

3. Fatura ve siparişlerdeki ürün kodları tarihli katalog veya ürün ana verisiyle eşleştirilmeli; toplu raporlar örnek işlem belgeleriyle doğrulanmalı ve raporun nasıl üretildiği açıklanmalıdır.
4. Türkiye'ye yönelme ayrı bir alt başlık altında, somut göstergelerle ortaya konulmalıdır.
5. Ticari sır ve kişisel veri karartmaları, delilin esaslı unsurlarını görünmez kılmamalıdır.
6. Yabancı dildeki dijital içerikler için tercüme ihtiyacı önceden hesaba katılmalıdır; Kurum, delillerin tamamının veya bir kısmının yeminli tercüman onaylı Türkçe tercümesi için iki aylık süre verebilir ve tercümenin süresinde sunulmaması hâlinde ilgili deliller incelemede dikkate alınmaz (Yönetmelik m. 30/4). Yabancı pazaryeri ve platform çıktılarında bu, dosyanın hacmi nedeniyle kolayca gözden kaçan bir risktir.
7. Delil listesi, Yönetmelik m. 30/3'ün aradığı biçimde her vakıanın hangi delille ispat edildiğini gösterecek şekilde düzenlenmelidir; izleyen maddede örneklenen eşleştirme tablosu bu yükümlülüğün pratik karşılığıdır.
8. Eşleştirme tablosu dosyanın başına konulmalıdır: "Delil 3: sosyal medya paylaşımı - kullanım zamanı ve tanıtım", "Delil 7: pazaryeri satıcı raporu - satış kapsamı", "Delil 9: e-arşiv fatura - ticari işlem ve Türkiye'deki alıcı" biçimindeki açıklamalar incelemeyi kolaylaştırır.

Böylece hukuki iddia ile veri arasındaki ilişki, inceleyen makamın yüzlerce sayfa arasından bağlantıyı kendisinin kurmasına gerek kalmadan gösterilmiş olur.

VI. DEĞERLENDİRME: DİJİTAL DELİL İÇİN AYRI BİR STANDART GEREKLİ Mİ?

Dijital deliller için tümüyle ayrı bir ciddi kullanım standardı oluşturulmasına gerek yoktur; yer, zaman, kapsam ve nitelik unsurları dijital kullanım bakımından da geçerlidir. Ancak bu unsurların dijital ortamda hangi göstergelerle ortaya konulacağı konusunda daha belirgin idari rehberliğe ihtiyaç vardır. Yürürlükteki Kullanım İspatı Kılavuzu 2017 tarihlidir, bağlayıcı nitelikte değildir ve sosyal medya, pazaryeri kayıtları ile internet arşivlerine ayrılmış bir bölüm içermemektedir; internet delillerine ilişkin tek açık düzenlemesi, web sitesi görselleri ile alan adı ve site istatistiklerine ilişkin kısa bir paragraftır. Sosyal medya metriklerinin ağırlığı, platform satıcı raporlarının doğrulanması, arşiv kayıtlarının tarih bakımından etkisi ve veri setlerinin örnekleme yoluyla sunulması konularında somut örneklerin artırılması uygulama birliğine katkı sağlayacaktır.

Öte yandan dijital delilin değiştirilebilir olması gerekçesiyle kategorik biçimde zayıf sayılması da isabetli değildir; geleneksel belgeler de bağlamından koparılabilir. Aranması gereken, belgenin kaynağının, tarihinin ve uyumsuzluk konusu ticari faaliyetle bağlantısının doğrulanabilir olmasıdır; belgenin fiziksel ya da dijital biçimde tutulması bu değerlendirmeyi tek başına etkilemez.

Bununla birlikte ispat standardı, marka sahibinden beklenebilecek olanı aşacak biçimde uygulanmalıdır. Nitekim AB Genel Mahkemesi, Gürok v EUIPO – Olav (Làv/Lav) kararlarında, ciddi kullanımın ispatına ilişkin gerekliliklerin marka sahibine makul olmayan veya aşırı bir ispat yükü yükleyecek

şekilde uygulanamayacağını; aksi yaklaşımın iyi yönetim ilkesiyle bağdaşmayacağını belirtmiştir¹¹. Bu, önceki bölümde önerilen eşleştirme yönteminin gereksiz olduğu anlamına gelmez; tam tersine Mahkeme, ürün kodlarının katalog ve fotoğraflardaki görsellerle ve faturalarla titizlikle karşılaştırılmasının bir olasılık tahmini ya da varsayım değil, ciddi kullanım değerlendirmesinde rasyonel ve mantıklı bir süreç olduğunu teyit etmiştir¹². Hukuka aykırı bulunan, eşleştirmenin kendisi değil, faturalardaki 2.919 satırın her birinin katalogdaki ürünlerle tek tek eşleştirilmesinin marka sahibinden beklenmesidir. Aynı kararlarda, ilgili beş yıllık dönemin tümüyle dışında kalan 2014 ve 2023 tarihli katalogların kapsam değerlendirmesinde dikkate alınması gerektiği de kabul edilmiştir. Denge, özellikle her bir işlemin sunulmasının fiilen mümkün olmadığı yüksek hacimli çevrim içi satışlarda önem taşır: temsili örnekler, güvenilir özet raporlar ve bunları doğrulayan dış kayıtlar birlikte değerlendirilmelidir. Türk uygulaması bakımından da aranması gereken denge budur: bir yanda ekran görüntüsüyle yetinilerek kapsam tespiti yapılmaması, diğer yanda tarihi ve aidiyeti görünür olan dijital kayıtların yalnızca dijital oldukları için ikinci sınıf delil sayılmaması. Nitekim yukarıda anılan 09.10.2025 tarihli karar, delillerin topluca “yetersiz” sayılamayacağını, her bir dijital delilin ayrı ayrı gerekçelendirilmesi gerektiğini ortaya koyarak bu dengenin usul yönünü tamamlamaktadır.

VII. SONUÇ

Marka kullanımının dijitalleşmesi, kullanım ispatının temel ölçütlerini ortadan kaldırmamış; yalnızca ispat araçlarını çeşitlendirmiştir. Sosyal medya paylaşımı, e-ticaret ürün sayfası veya arşiv kaydı uygun bağlamda değerli bir delildir; ancak bu kayıtların çoğu tek başına kullanımın bütün unsurlarını göstermez. Özellikle tanıtım ile gerçek satış, erişilebilirlik ile Türkiye’ye yönelme ve platform görünürlüğü ile marka sahibinin izniyle kullanım birbirinden ayrılmalıdır. Türk mahkemelerinin kararları da bu ayrımlar üzerinden şekillenmektedir: olumsuz sonuç, delilin tarihi, aidiyeti veya ticari kapsamı gösterilemediğinde ortaya çıkmaktadır.

Bu nedenle dijital delil stratejisi, uyumsuzluk ortaya çıktıktan sonra gelişigüzel ekran görüntüsü toplamaya dayanmamalıdır. Marka sahipleri kullanım kayıtlarını dönemsel olarak arşivlemeli; sosyal medya ve reklam verilerini satış kayıtlarıyla, ürün kodlarını faturalarla, siparişleri teslimat belgeleriyle eşleştirebilecek bir sistem kurmalıdır. İdari iptal usulünde, talep ihtimali öğrenildikten sonra son üç ay içinde başlanan kullanımın dikkate alınmaması, bu hazırlığın uyumsuzluk gündeme gelmeden tamamlanmasını ayrıca zorunlu kılmaktadır.

Sonuç olarak dijital delillerin ispat gücü, tek başlarına taşıdıkları bilgi miktarından çok, kullanımın zamanı, yeri, kapsamı ve niteliği arasında tutarlı bir zincir kurabilmelerine bağlıdır. Dijital çağda güçlü kullanım dosyası, ticari gerçeği en açık biçimde yeniden kurabilen dosyadır.

*Avukat, Marka ve Patent Vekili, Counsel, BASEAK (Balcıoğlu Selçuk Eymirlioğlu Ardiyok Keki Avukatlık Ortaklığı), edincer@baseak.com

11 AB Genel Mahkemesi (Üçüncü Daire), 19 Kasım 2025, Gürok v EUIPO – Olav (Làv), T-563/24, ECLI:EU:T:2025:1048; Gürok v EUIPO – Olav (Lav), T-564/24, ECLI:EU:T:2025:1049.

12 AB Genel Mahkemesi, T-54/23, W.B. Studio v EUIPO – E.Land Italy (BF BELFE) ve T-50/23 (BELFE), 17 Temmuz 2024, EU:T:2024:481 ve EU:T:2024:480, § 60-61; aynı yönde T-181/21, LG Electronics v EUIPO – Anferlux-Electrodomésticos (SmartThinQ), 27 Nisan 2022, EU:T:2022:247, § 91.

Irmak Yalçiner Öktem*

AIPPI Türkiye / Fikri Mülkiyet Hakları Koruma Derneği Üyesi

AB TASARIM REFORMUNUN İKİNCİ AŞAMASI

ÖZET

Avrupa Birliği tasarım hukukunun modernizasyonuna ilişkin reformun ikinci aşaması 1 Temmuz 2026 tarihinde uygulanmaya başlamıştır. Bu yazı, reformun ikinci aşamasıyla getirilen yeni görsel anlatım yöntemlerini ve bunlara ilişkin teknik gereklilikleri incelemekte; statik, dinamik ve animasyonlu gösterimler arasındaki tercihin koruma kapsamı ve başvuru stratejisi üzerindeki olası etkilerini değerlendirmektedir. Çalışmada ayrıca farklı gösterim türlerinin çoklu başvurularda kullanılması, kısmi tescillerde görsel feragat yöntemleri ve özellikle sonraki ülke başvuruları bakımından önem taşıyan rüçhan stratejileri ele alınmakta; ilk video ve üç boyutlu (3D) gösterimli AB tasarımları uygulama örnekleri üzerinden incelenmektedir.

Reformun ikinci aşamasının yalnızca yeni görsel anlatım yöntemleriyle sınırlı olmadığı dikkate alınarak, esaslı olmayan ayrıntıların düzeltilmesi ve yayının ertelenmesi işlemlerine ilişkin başlıca usul değişikliklerine de değinilmektedir. Çalışmanın amacı, yeni sistemin sunduğu teknik imkanları yalnızca başvuru formatı açısından değil, tasarımın koruma kapsamı, uluslararası portföy planlaması ve uygulamada ortaya çıkabilecek yeni konular bakımından değerlendirmektir.

I. Giriş

Avrupa Birliği (AB) tasarım sistemi, dijitalleşen ekonominin ve fiziksel olmayan ürünlerin doğurduğu ihtiyaçlara cevap verebilmek amacıyla 2024 yılında kapsamlı biçimde yenilenmiştir. Reformun temelini, 2024/2822 sayılı Tüzük ile 2024/2823 sayılı Direktif oluşturmaktadır. İlk aşamada terminoloji, tasarım ve ürün tanımları, ücret sistemi ve başvuru süreçleri yeniden düzenlenmiş; reformun ikinci aşaması ise 1 Temmuz 2026 tarihinde uygulanmaya başlayan ikincil düzenlemelerle operasyonel hale gelmiştir (1)(2)(3).

Bu ikinci aşamanın en görünür sonuçlarından biri, video ve üç boyutlu (3D) dosyaların tasarımın görsel anlatımı olarak sunulabilmesidir. EUIPO, 28 Temmuz 2026 tarihinde video ve 3D gösterim kullanılarak tescil edilen ilk AB tasarımlarını kamuoyuyla paylaşmıştır (1). Bu gelişme, reformla genişletilen tasarım tanımının ve geleneksel olmayan görsel anlatımların uygulamadaki karşılığını göstermesi bakımından önem taşımaktadır.

Yeni düzenlemeye göre tasarım, yalnızca bir ürünün çizgileri, konturları, renkleri, biçimi veya yüzey özellikleriyle sınırlı değildir. Ürünün görünümünde ortaya çıkan hareket, geçiş ve diğer animasyon türleri de tasarımı oluşturan özellikler arasında yer alabilir. “Ürün” kavramı da fiziksel nesnelerin yanı sıra grafik kullanıcı arayüzleri, ikonlar, dijital yüzey desenleri ve fiziksel olmayan biçimde ortaya çıkan diğer unsurları kapsayacak şekilde genişletilmiştir (3)(5).

II. Kabul Edilen Dosya Formatları ve Teknik Özellikler

EUIPO, farklı görsel anlatım türleri bakımından kabul edilen dosya formatlarını ve teknik özellikleri belirlemiştir (4). Buna göre;

- **Statik gösterimler:** Reform öncesindeki sistemde bir tasarımın görsel anlatımı **en fazla yedi görünümle** sınırlandırılmışken, reformla birlikte bu sınırlama kaldırılmıştır. EUIPO’nun 1 Temmuz 2026 tarihinden itibaren geçerli güncel uygulamasında, statik gösterim tercih edilmesi halinde bir tasarım için **en fazla on görünüm** sunulabilmektedir (4)(6). Statik görünüm, önceki uygulamadaki gibi JPEG formatında sunulabilmektedir. Böylece başvuru sahiplerine, özellikle karmaşık ürünlerde tasarımın farklı özelliklerini daha kapsamlı biçimde ortaya koyabilmeleri bakımından daha geniş sayıda görsel anlatım sunma imkanı sağlanmıştır. Statik gösterimlerde görünüm sayısının yediden ona çıkarılması yalnızca tasarımın daha kapsamlı biçimde gösterilebilmesi bakımından değil, sonraki uluslararası başvurular açısından da önem taşımaktadır. Özellikle AB tasarım başvurusunun daha sonra başka ülkelerde yapılacak başvurulara rüçhan dayanağı oluşturmalarının planlandığı durumlarda, ilk başvuruda daha fazla görünüm sunulabilmesi, tasarımın farklı özelliklerinin sonraki başvurular bakımından daha açık biçimde ortaya konulmasına katkı sağlayacaktır (4)(8).

EUIPO kılavuzunda, statik minimum görüntü boyutu 800 × 800 piksel, baskı çözünürlüğü ise 72–600 DPI arasında olması gerektiği belirtilmiştir. Görseller RGB veya YCbCr renk modunda hazırlanmalı ve her dosyada yalnızca tek bir görünüm yer almalıdır. Kademeli/aşamalı (progressive) JPEG görüntüler ise ek görünüm olarak kabul edilmemektedir.

- **Üç boyutlu dinamik gösterimler:** OBJ ve STL dosya formatları kabul edilmektedir. Her bir tasarım için yalnızca tek bir dosya sunulabilmektedir.
- **Animasyonlu gösterimler:** MP4 standart dosya formatı olarak kabul edilmekte ve her bir tasarım gösterimi için yine en fazla bir dosya sunulabilmektedir. Teknik olarak dosyanın ISO/IEC 14496-14:2003 (MPEG-4 Part 14) standardına uygun olması, yalnızca H.264 video codec’ini kullanması, kare hızının 24–30 fps, bit hızının 1.200–8.000 Kbps arasında ve minimum çözünürlüğün 1280 × 720 piksel olması gerekmektedir. Kabul edilen medya türleri video/MP4 ve application/MP4 olup, video süresi tasarım başına izin verilen azami dosya boyutuyla sınırlıdır. Ayrıca dosyada herhangi bir ses parçası bulunmamalıdır.

Başvuru sahiplerinin dosya boyutu sınırlamalarını ve ilgili teknik gereklilikleri başvuru öncesinde dikkate almaları önem taşımaktadır.

Özellikle animasyonlu veya dijital tasarımların korunmasının planlandığı durumlarda, tasarım, ürün geliştirme ve gerektiğinde pazarlama ekiplerinin kabul edilen dosya formatları ve görsel anlatım gereklilikleri konusunda erken aşamada bilgilendirilmesi gerekmektedir (8).

Yeni sistemin getirdiği görsel anlatım tekniklerinin, tasarım koruma stratejisinin özellikle hukuki başvuru planlamasında dikkate alınması gerekir. Korunması hedeflenen hareket, geçiş veya diğer görsel özelliklerin başvuru aşamasında uygun biçimde sunulabilmesi için, fikri mülkiyet stratejisi ile ürün geliştirme sürecinin mümkün olduğunca erken aşamada birlikte ele alınması önem taşımaktadır (8).

Burada kişisel görüşüm, 3D veya video gösterimlerin ilk bakışta daha kapsamlı ve etkileyici görünmesine rağmen, mümkün olduğunca fazla bilgi/görsel sunan veya tasarıma konu ürünü korunması istenmeyen unsurları dahil olarak bütünüyle ortaya koyan formatın değil, **korunması talep edilen unsurları ve dolayısıyla korumanın sınırlarını mümkün olduğunca açık ve tereddüde yer bırakmayacak biçimde ortaya koyacak gösterim şeklini seçmek gerekmektedir.** Bu nedenle vekil açısından gösterim türünün seçimi teknik bir dosya formatı tercihi değil, doğrudan koruma kapsamını etkileyen stratejik bir karardır.

Bu değerlendirme yapılırken tasarımın hangi özelliklerinin korunmasının amaçlandığı, koruma dışında bırakılacak unsurların bulunup bulunmadığı, renk, doku, malzeme, hareket veya geçişlerin tasarımın genel izlenimindeki ve koruma kapsamındaki rolü ve başvurunun ileride hangi ülkelerde rüçhan dayanağı olarak kullanılmasının planlandığı gibi kriterler birlikte ele alınmalıdır.

III. Başvuru Stratejisi Bakımından Dikkat Edilmesi Gereken Hususlar

Görsel Anlatım Çeşitleri: Yeni sistem başvuru sahiplerine farklı görsel anlatım seçenekleri sunmakla birlikte, bu seçeneklerin tek bir tasarım bakımından birlikte kullanılmasına izin vermiyor. Şöyle ki, EUIPO'nun güncel Design Representation rehberine göre bir tasarım statik (static), dinamik (dynamic) **veya** animasyonlu (animated) gösterim yöntemlerinden **yalnızca biri** kullanılarak sunulabiliyor (4). Fakat aynı tasarım, çoklu başvuruya konu edilirse, o zaman ek tasarım olarak farklı çeşitlerde/formatlarda çoklu başvuruda bulunması mümkün olabilir.

Şekil 1. Tek bir tasarım kapsamında farklı görsel anlatım türlerinin birlikte kullanılamaması ve çoklu başvuruda farklı tasarımlar için farklı gösterim türlerinin kullanılabilmesine ilişkin şematik gösterim.¹

¹ Şemanın kurgusu ve hukuki anlatımı yazar tarafından hazırlanmıştır. Şekilde kullanılan temsili görseller, yazarın yönlendirmeleri doğrultusunda OpenAI ChatGPT kullanılarak oluşturulmuş olup, herhangi bir gerçek veya tescilli tasarımı temsil etmemektedir.

Statik gösterim, tasarımın JPEG formatındaki sabit görünümle sunulmasını ifade ediyor ve bu yöntemin tercih edilmesi halinde bir tasarım için en fazla on adet görünüm sunulabiliyor. Dinamik gösterim, tasarımın üç boyutlu (3D) dijital bir model aracılığıyla farklı açılardan görüntülenmesine imkan sağlıyor; animasyonlu gösterim ise hareket veya geçiş içeren tasarımların video formatında sunulmasına olanak tanıyor. Dinamik veya animasyonlu gösterim tercih edildiğinde ise tasarım başına tek bir dosya sunulabiliyor (4).

Dolayısıyla başvuru sahibi, aynı tasarım bakımından klasik statik görünümle yanına ayrıca bir 3D model veya video ekleyemiyor. Bununla birlikte, farklı gösterim türlerinin birlikte kullanılamamasına ilişkin sınırlama **her bir tasarım bakımından** geçerlidir. Birden fazla tasarım içeren çoklu başvurularda ise farklı tasarımlar için farklı gösterim yöntemlerinin tercih edilmesi mümkündür. Dolayısıyla aynı çoklu başvuru içerisinde bir tasarım statik görünümle, başka bir tasarım dinamik (3D), bir diğeri ise animasyonlu (video) gösterim yöntemiyle sunulabilir (4)(7). Bu imkân, özellikle farklı nitelikteki tasarımlardan oluşan portföylerin çoklu başvuru kapsamında korunmasının planlandığı durumlarda başvuru sahiplerine önemli bir esneklik sağlamaktadır.

Bu nedenle hangi gösterim yönteminin kullanılacağı, yalnızca teknik veya görsel bir tercih olarak değerlendirilmemelidir. Tasarımın hangi özelliklerinin korunmak istendiği ve bunların hangi gösterim yöntemiyle en açık ve net biçimde ortaya konulabileceği başvuru öncesinde stratejik olarak değerlendirilmelidir.

Görsel anlatım stratejisi bakımından dikkate alınması gereken bir diğer husus ise kısmi tescillerdeki görsel feragat (visual disclaimers) tekniklerinin kullanımıdır. Tasarımın görsel anlatımında yer almakla birlikte koruma talep edilmeyen unsurların uygun görsel yöntemlerle açıkça belirtilmesi, talep edilen korumanın sınırlarının anlaşılabilmesi bakımından önem taşımaktadır (7).

Özellikle bileşik ürünlerde veya ürünün yalnızca belirli bir bölümünün korunmasının amaçlandığı durumlarda, kısmi tescillerin ve bunları gösteren görsel feragatlerin doğru şekilde kullanılması, koruma talep edilen ve edilmeyen özelliklerin birbirinden ayrılmasına yardımcı olmaktadır. Bununla birlikte, görsel feragatlerin kullanımı yalnızca şekli bir tercih olarak değerlendirilmemelidir. Tasarım tescilinin koruma kapsamının görsel anlatım üzerinden belirlendiği dikkate alındığında, hangi unsurların görünür bırakıldığı ve hangilerinin koruma dışında tutulduğunun nasıl ifade edildiği, tescilin ilerideki koruma kapsamını doğrudan etkileyebileceğinden, bu durum başvurudan önce detaylı bir şekilde değerlendirilmelidir.

Gösterim yönteminin seçimi bakımından görsel feragatlerin uygulanabilirliği de ayrıca dikkate alınmalıdır. Statik görünümle koruma talep edilmeyen unsurların, örneğin kesik çizgiler veya görsel olarak geri plana alma (blurring) yöntemleri aracılığıyla, koruma talep edilen bölümlerden ayrılması bazı tasarımlar bakımından daha kolay olabilir (8).

Bu durum, özellikle ürünün yalnızca belirli bir bölümünün korunmasının amaçlandığı başvurularda önem kazanabilir. Dolayısıyla hareketli/video veya üç boyutlu bir gösterimin tasarımı daha gerçekçi biçimde temsil etmesi, her durumda bu yöntemin hukuki koruma stratejisi bakımından daha avantajlı olduğu anlamına gelmemektedir. Koruma talep edilen ve edilmeyen özelliklerin mümkün olduğunca açık biçimde ayrıştırılmasının gerekli olduğu durumlarda, statik gösterimlerin sağladığı görsel feragat imkanları da başvuru stratejisinde göz önünde bulundurulmalıdır (7)(8).

Bu kapsamda, yeni sistemin sunduğu seçeneklerin artması, görsel anlatım stratejisinin önemini azaltmıyor; tam tersine, hangi yöntemin seçileceğine ilişkin kararı korumanın kapsamı bakımından daha da önemli hale getiriyor.

Ayrıca **rüçhan** bakımından da vekillerin ve başvuru sahiplerinin dikkatli olması gerekiyor. Bir AB tasarım başvurusunun ilk başvuru olarak kullanılıp, başka ülkelerde rüçhan talep edilmesinin planlandığı durumların ilk başvurudan önce değerlendirilmesi ve görsellerin ona göre hazırlanması gerekmektedir. AB dışındaki bazı hukuk sistemleri dinamik veya animasyonlu tasarımları aynı şekilde tanımaya bilir ya da bu gösterim biçimlerini rüçhan bakımından kabul etmeyebilir [4]. Bu nedenle teknik olarak mümkün olan yöntem, her zaman hukuken en güvenli uluslararası başvuru stratejisi olmayabilir.

Bir AB tasarım başvurusunun daha sonra başka ülkelerde yapılacak başvurular bakımından rüçhana dayanak oluşturmasının planlandığı durumlarda, ilgili ülkelerin dinamik veya animasyonlu tasarımları ve bu gösterim biçimlerini kabul edip etmediğinin önceden değerlendirilmesi gerekir. AB tasarım başvurusunun ileride farklı ülkelerde yapılacak başvurulara rüçhan dayanağı oluşturmasının planlandığı durumlarda, çoklu başvuru imkanından yararlanılarak farklı gösterim yöntemlerinin ayrı tasarımlar olarak dosyalanması değerlendirilmelidir. Örneğin, dinamik veya animasyonlu olarak sunulan bir tasarımın yanında, aynı tasarımın ilgili özelliklerini yansıtan statik görünümünün ayrı bir tasarım olarak çoklu başvuruya dahil edilmesi, sonraki başvurular bakımından değerlendirilebilecek stratejik seçeneklerden biri olabilir [7].

Bununla birlikte, böyle bir yaklaşımın sonraki başvuruda rüçhan hakkını kendiliğinden güvence altına aldığı sonucuna varılmamalıdır. Rüçhanın geçerliliği ve sonraki başvurunun ilk başvuruyla aynı tasarıma ilişkin olup olmadığı, başvuru yapılacak ülkenin mevzuatı ve uygulaması çerçevesinde ayrıca değerlendirilmelidir. Bu nedenle, özellikle uluslararası bir tasarım portföyü oluşturulurken, EUIPO nezdinde tercih edilecek gösterim yönteminin sonraki başvurular üzerindeki olası etkisinin baştan dikkate alınması önem taşımaktadır [4][7].

Özetle, video ve 3D gösterim imkanları, tasarım korumasının temel ilkesini değiştirmemektedir: Tescilin koruma kapsamı, başvuruda gösterilen özellikler üzerinden belirlenir. **Yeni sistem başvuru sahibine daha fazla teknik seçenek sunarken, aynı zamanda daha fazla stratejik karar verilmesini gerektirmektedir.**

Kanaatimce başvuru öncesinde özellikle aşağıdaki soruların değerlendirilmesi yararlı olacaktır:

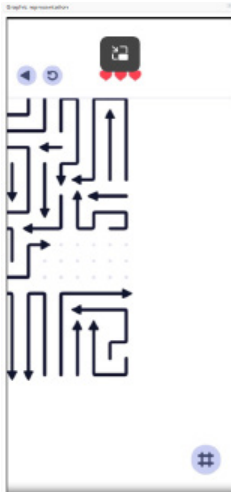
- ✓ Tasarımın korunması istenen temel özelliği sabit görünümünde mi, üç boyutlu yapısında mı, yoksa hareket ve geçişlerinde mi ortaya çıkmaktadır?
- ✓ Hareket veya animasyon tasarımın asli bir unsuru mudur; koruma hareketin tamamı bakımından mı, yoksa yalnızca belirli aşamalar veya geçişler bakımından mı talep edilmektedir?
- ✓ Video dosyasında yer alan tüm unsurlar, hareketler ve geçişler gerçekten koruma kapsamına dahil edilmek istenmekte midir; yoksa başvuru sahibinin koruma dışında bırakmak istediği unsurlar da görüntüde yer almakta mıdır?

- ✓ 3D gösterimde farklı açılardan görülebilen tüm özelliklerin tasarımın görsel anlatımının bir parçası haline geleceği dikkate alındığında, gösterilen her unsurun korunması gerçekten amaçlanmakta mıdır?
- ✓ Tasarımın yalnızca belirli bir bölümünün korunması amaçlanıyorsa, koruma talep edilme-yen unsurların görsel feragat yöntemleriyle daha açık biçimde ayrıştırılabilmesi bakımından statik gösterim daha uygun bir seçenek olabilir mi?
- ✓ Renk, doku, malzeme veya yüzey özellikleri koruma bakımından önem taşıyor mu; seçilecek 3D veya video formatı bu özellikleri yeterince ve doğru biçimde yansıtıyor mu?
- ✓ Seçilen gösterim yöntemi, tasarımın yenilik ve ayırt edici nitelik değerlendirmesinde karşı-laştırılmasını ileride kolaylaştıracak mı, yoksa gereksiz belirsizlik yaratabilir mi?
- ✓ Başvurunun daha sonra rüçhan dayanağı olarak kullanılacağı ülkeler dinamik, 3D veya animasyonlu gösterimleri aynı şekilde kabul etmekte midir? Kabul etmiyorsa, statik görü-nümlerin ayrı bir tasarım olarak çoklu başvuruya dahil edilmesi ve sonraki başvurularda rüçhan stratejisinin buna göre planlanması değerlendirilmelidir.
- ✓ Başvuru dosyası yalnızca EUIPO nezdinde kabul edilebilir olacak şekilde mi hazırlanıyor, yoksa ileride doğabilecek ihlal veya hükümsüzlük uyuşmazlıklarında koruma kapsamının açık biçimde savunulabilmesi de dikkate alınıyor mu?

Ayrıca reformun ikinci aşamasının EUIPO nezdindeki AB tasarım sistemi bakımından tamamen uygula-nabilir hale geldiği; 2024/2823 sayılı Direktifin üye devletlerin ulusal hukuklarına aktarılmasına ilişkin sürecin ise ayrı bir takvime tabi olduğu göz önünde tutulmalıdır (2)(5).

IV. İlk Video Gösterimli AB Tasarımı

EUIPO tarafından yayımlanan ilk video gösterimli AB tasarımı, Lessmore GmbH adına [015146694-0001](#) numarasıyla tescil edilmiştir. Tasarım, Lokarno Sınıflandırmasının 14.04 sınıfında “animasyonlu grafik kullanıcı arayüzleri” ürünü için yayımlanmıştır (1).

Şekil 2. Lessmore GmbH adına 015146694-0001 numarasıyla tescil edilen ilk video gösterimli AB tasarımından bir ekran görüntüsü. Kaynak: EUIPO sicili.

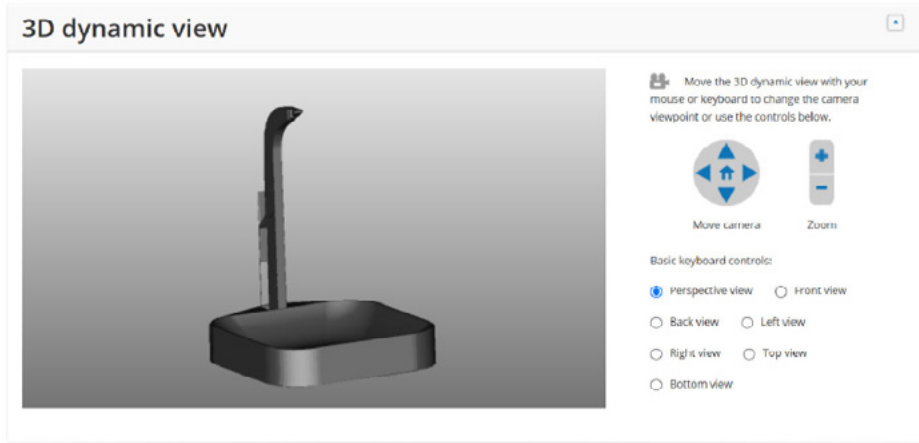
Tescil, bir mobil telefon oyununa ait animasyonlu grafik kullanıcı arayüzünü konu almaktadır. Video gösterimi sayesinde arayüzün yalnızca belirli anlardaki sabit görüntüleri değil, başvuruda sunulan hareket ve geçiş dizisi net bir şekilde görülebilmektedir.

Bir mobil uygulamanın veya oyunun kullanıcı arayüzü çoğu zaman tek bir ekran görüntüsünden ibaret değildir. Kullanıcının bir simgeye dokunmasıyla başlayan hareket, ekranlar arasındaki geçiş veya bir unsurun büyümesi, küçülmesi ya da yer değiştirmesi tasarımın genel izlenimine katkıda bulunabilir. Bu tür bir tasarımı yalnızca birkaç statik görselle anlatmak, bir filmi birbirinden kopuk birkaç kare üzerinden açıklamaya benzetilmektedir. Seçilen kareler tasarım hakkında fikir verse de hareketin akışı, aşamaları ve görsel bütünlüğü yeterince yansıtılamayabilir.

Video gösterimi, hareketin tasarımın asli unsurlarından biri olduğu durumlarda başvuru sahibine korunması talep edilen görünümü daha gerçekçi ve bütüncül biçimde sunma imkanı vermektedir. Bununla birlikte, video içerisinde yer alan her unsurun ve geçişin koruma kapsamı bakımından nasıl değerlendirileceği, ileride oluşacak EUIPO uygulaması ve yargı kararlarıyla daha da netleşecektir.

V. İlk 3D Gösterimli AB Tasarımı

EUIPO tarafından yayımlanan ilk 3D gösterimli AB tasarımı, Arranged BV adına [015146767-0001](#) numarasıyla tescil edilmiştir. Tasarım; Lokarno Sınıflandırması'nın 14.06 sınıfında "cep telefonu tutucuları", 21.01 sınıfında ise "zar oyunlarının parçaları" ve "zar aksesuarları" ürünleri için yayımlanmıştır (1).

Şekil 3. Arranged BV adına 015146767-0001 numarasıyla tescil edilen ilk 3D gösterimli AB tasarımının EUIPO sicilindeki dinamik görünümü. Kaynak: EUIPO sicili.

Söz konusu tasarım, cep telefonu tutucusu içeren bir zar tepsisini konu almaktadır. EUIPO veritabanında kullanıcılar perspektif, ön, arka, sağ, sol, üst ve alt gibi geleneksel görünümünü seçebilmekte; ayrıca kamerayı hareket ettirerek ürünü farklı açılardan inceleyebilmekte ve görüntüyü yakınlaştırmak veya uzaklaştırabilmektedir.

Klasik tasarım başvurularında ürünün farklı görünümü ayrı ayrı sunulmaktadır. Ancak karmaşık geometrik yapıya sahip ürünlerde seçilen görünüm arasında kalan bazı özellikler yeterince açık gösterilemeyebilir. Üç boyutlu hareket ettirilebilen formattaki görsel anlatım, ürünün genel görünümünün daha bütüncül biçimde görüntülenmesine ve farklı açılardan incelenmesine yardımcı olabilir.

Bununla birlikte, 3D gösterimin her durumda klasik görünümünden daha iyi veya daha güvenli olduğu sonucuna varılmamalıdır. Daha önce belirttiğim üzere, kullanılacak görsel anlatım yöntemi, yalnızca teknik kolaylık bakımından değil, talep edilen korumanın sınırları ve sonraki başvuru stratejileri bakımından da değerlendirilmelidir.

VI. Yeni Gösterim Yöntemleriyle Yapılan Başvuru Sayıları

EUIPO tarafından açıklanan veriler, yeni gösterim yöntemlerinin uygulamaya girmesinin hemen ardından başvuru sahiplerince kullanılmaya başlandığını göstermektedir. 2026 yılının Temmuz ayının ilk yarısında EUIPO'ya;

- video gösterimiyle 37,
- 3D gösterimle 20,
- statik görünümle 4.329

olmak üzere toplam 4.386 AB tasarım başvurusu yapılmıştır (1). Video ve 3D gösterimli başvuruların toplam içindeki oranı şimdilik sınırlı olmakla birlikte, bu verilerin yeni sistemin yalnızca ilk iki haftasına ilişkin olduğu unutulmamalıdır. Oyun, yazılım, mobil uygulama, otomotiv, tüketici elektroniği, artırılmış gerçeklik ve sanal gerçeklik alanlarında bu yöntemlerin kullanımının zaman içinde artması beklenebilir.

VII. Reformun İkinci Aşamasıyla Gelen Diğer Değişiklikler

Reformun ikinci aşaması; şekli incelemeler ve yayının ertelenmesi işlemleri bakımından da uygulamada önem taşıyan bazı yenilikler getirmiştir.

Esaslı olmayan ayrıntılara (immaterial details) ilişkin düzenleme: Reformun ikinci aşamasıyla birlikte görsel anlatımlarda yer alan bazı hataların düzeltilmesi bakımından daha esnek bir yaklaşım benimsenmiştir. Buna göre, tasarımın görsel anlatımında yer alan esaslı olmayan ayrıntıların (immaterial details), yapılan düzeltmenin tasarımın kimliğini veya görsel anlatımını esaslı biçimde değiştirmemesi koşuluyla düzeltilmesi mümkün olabilmektedir (6)(8).

Bu imkan, görsel anlatımın tasarım korumasının kapsamını belirleyen temel unsurlardan biri olduğu dikkate alındığında önem taşımaktadır. Bununla birlikte, hangi değişikliklerin “esaslı olmayan (immaterial)” bir ayrıntı olarak kabul edileceği ile hangi noktadan itibaren yapılan değişikliğin tasarımın görsel anlatımını esaslı biçimde değiştirdiğinin kabul edileceği, uygulamada dikkatle değerlendirilmesi gereken bir konu olacaktır (8). Bu konuda EUIPO uygulamasının zaman içerisinde daha belirgin bir çerçeve oluşturması beklenebilir.

Yayın erteleme: Yayının ertelenmesi bakımından, 30 aylık erteleme süresinin sona ermesiyle tasarımın yayımı artık otomatik olarak gerçekleşmektedir. Başvuru sahibinin tasarımın yayımlanmasını istememesi halinde, erteleme süresinin sona ermesinden en az üç ay önce tasarımdan vazgeçmesi gerekmektedir. Ayrıca yayının ertelenmesi talep edildiğinde, ilgili erteleme ücretinin başvuru sırasında

ödenmesi gerekmekte; aksi halde başvuru reddedilmektedir (7). Bu değişiklikler, özellikle ürün lansmanlarını ve tasarım başvurularını birlikte planlayan hak sahipleri bakımından erteleme sürelerinin daha yakından takip edilmesini gerekli hale getirmektedir.

VIII. EUIPO – TÜRKPATENT: Türk başvuru sahipleri açısından ne değişiyor?

Reformun ikinci aşamasıyla EUIPO nezdinde kabul edilen yeni görsel anlatım yöntemleri, hak sahipleri ve Türk vekiller bakımından ayrıca değerlendirilmesi gereken sonuçlar doğurmaktadır. Özellikle aynı tasarım için hem Avrupa Birliği'nde hem Türkiye'de koruma planlandığı veya ilk AB tasarım başvurusunun daha sonra Türkiye'de yapılacak bir başvuruya rüçhan dayanağı olarak kullanılacağı durumlarda, iki ofisin görsel anlatıma ilişkin uygulamalarının başvuru öncesinde birlikte dikkate alınması önem taşımaktadır.

Görsel anlatım yöntemleri bakımından temel farklılık, EUIPO'nun artık statik görünümünün yanı sıra dinamik 3D ve animasyonlu video gösterimlerini de kabul etmesidir. TÜRKPATENT'in 2026 tarihli Tasarım İnceleme Kılavuzunda ise tasarımın görsel anlatımının çizim, fotoğraf, bilgisayar destekli çizim veya diğer grafik çizimler şeklinde hazırlanabileceği ve yüksek çözünürlüklü JPEG formatında, RGB renk modunda sunulması gerektiği belirtilmektedir (10). Dolayısıyla EUIPO'da MP4 video veya OBJ/STL formatında sunulabilen bir tasarımın TÜRKPATENT nezdinde aynı teknik formatla sunulması mevcut uygulamada mümkün değildir.

Bununla birlikte, animasyonlu tasarımlar ülkemizdeki tasarım uygulamasına tamamen yabancı değildir. TÜRKPATENT Kılavuzuna göre ikon veya grafik kullanıcı arayüzü animasyonları, hareketin zaman içerisindeki ilerlemesini gösterecek şekilde birbiriyle bağlantılı ve "sıralı ve anlık görünüm" aracılığıyla sunulabilmektedir (10). Dolayısıyla, şartları sağlaması halinde, aynı animasyon EUIPO nezdinde video olarak, Türkiye'de ise hareketin belirli aşamalarını gösteren statik görünümler aracılığıyla temsil edilebilecektir. Bu farklılık, özellikle hangi aşamaların Türkiye başvurusunda görsel anlatıma dahil edileceğinin koruma kapsamı bakımından dikkatle değerlendirilmesini gerektirmektedir.

Üç boyutlu tasarımlar bakımından da benzer bir farklılık bulunmaktadır. EUIPO'da dinamik 3D gösterim, tasarımın dijital modelinin farklı açılardan incelenmesine imkan verirken, TÜRKPATENT uygulamasında üç boyutlu bir tasarım farklı açılardan hazırlanmış statik görsellerle temsil edilmektedir. TÜRKPATENT Kılavuzu, koruma sınırlarının açık biçimde belirlenebilmesi için yeterli sayıda görsel anlatım sunulmasını öngörmekte ve görsel sayısı bakımından sayısal bir üst sınır getirmemektedir (10). EUIPO'da ise statik gösterim tercih edildiğinde Reform öncesinde yedi olan görünüm sınırı, 1 Temmuz 2026 itibarıyla ona çıkarılmıştır (4).

Bu farklılık geçmişte Türkiye'den rüçhanlı olarak yapılacak AB tasarım başvuruları bakımından da önem taşıymaktaydı. TÜRKPATENT nezdinde yediden fazla görünümle yapılan bir ilk başvurunun EUIPO'ya aktarılması planlandığında, EUIPO'nun kabul ettiği ilk yedi görünümün korunması istenen tasarımı yeterli ve açık biçimde göstermesine özellikle dikkat edilmesi gerekiyordu. AB tasarımlarında görünüm sayısının ona çıkarılması bu açıdan daha fazla esneklik sağlamıştır.

Türk başvuru sahipleri açısından asıl dikkat edilmesi gereken hususlardan biri ise rüçhan stratejisidir. EUIPO, dinamik veya animasyonlu bir ilk AB tasarım başvurusunun AB dışındaki hukuk sistemlerinde

aynı şekilde kabul edilmeyebileceğine dikkat çekmekte ve sonraki başvuruların yalnızca statik görünümüleri kabul eden ülkelerde yapılmasının planlandığı durumlarda, statik görünümünün ayrı bir tasarım olarak ilk AB başvurusuna dahil edilmesinin değerlendirilebileceğini belirtmektedir (4). Hak sahipleri bakımından bu ihtimal başvuru öncesinde dikkate alınmalıdır.

Bu noktada uygulamada cevaplanması gereken yeni bir soru ortaya çıkmaktadır: İlk EUIPO başvurusunun yalnızca dinamik 3D veya animasyonlu video gösterimiyle yapılması ve daha sonra bu başvuruya dayanılarak Türkiye’de statik görünümle rüçhanlı başvuru yapılması halinde, iki başvurunun “aynı tasarıma” ilişkin olup olmadığı nasıl değerlendirilecektir? TÜRKPATENT’in mevcut Kılavuzunda bu yeni dosya türleri özelinde açık bir düzenleme bulunmamaktadır. Bu nedenle EUIPO’daki dinamik veya animasyonlu gösterimin Türkiye’de hangi statik görünümle karşılanacağı ve bu görünümünün ilk başvurudaki tasarımın özelliklerini ne ölçüde aynı şekilde yansıtmayı gerektirdiği, uygulamada takip edilmesi gereken önemli konulardan biri olacaktır.

IX. Değerlendirme ve Sonuç

AB Tasarım Reformu’nun ilk aşaması, sistemin hukuki çerçevesini güncellemiş; tasarım ve ürün tanımlarını genişletmiş, terminolojiyi, ücret yapısını ve başvuru süreçlerini değiştirmiştir. 1 Temmuz 2026 tarihinde uygulanmaya başlayan ikinci aşama ise bu dönüşümün önemli bir bölümünü uygulamaya taşımıştır. Video ve 3D gösterimlerin kabulü, reformun en görünür ve somut sonuçlarından biridir.

Yayımlanan ilk video ve 3D gösterimli tasarımlar yalnızca iki yeni tescilden ibaret değildir. Bu tesciller, AB tasarım hukukunun dijital, hareketli ve etkileşimli tasarımlara fiilen alan açmaya başlamıştır.

Bununla birlikte, yeni sistemin hukuki etkisi zaman içerisinde oluşacak uygulamayla şekillenecektir. Video içerisindeki hareketlerin koruma kapsamına etkisi, 3D dosyalarda farklı açılardan görülen özelliklerin değerlendirilmesi ve dinamik gösterimlerin yenilik ile ayırt edici nitelik incelemesinde nasıl karşılaştırılacağı gibi konular, önümüzdeki dönemin temel tartışma başlıkları arasında olacaktır.

Reform, tasarım başvurularında kabul edilen görsel anlatım yöntemlerini önemli ölçüde dijitalleştirmiş olmakla birlikte, aynı dönüşümün henüz tasarım hukukuna ilişkin tüm usul süreçlere aynı ölçüde yansımadağı görülmektedir. Nitekim tasarım başvurularında 3D modellerin OBJ veya STL, animasyonlu gösterimlerin ise MP4 formatında sunulması mümkün hale gelmişken, hükümsüzlük işlemlerinde delil olarak sunulacak tasarım görselleri bakımından JPEG veya PDF formatlarının kullanılmaya devam ettiği belirtilmektedir (7).

Bu durum özellikle dinamik veya animasyonlu bir tasarımın önceki tasarım olarak ileri sürüldüğü uyuşmazlıklarda uygulamaya ilişkin yeni soruları beraberinde getirebilir. Başvuru aşamasında hareketli veya üç boyutlu olarak temsil edilebilen bir tasarımın, hükümsüzlük sürecinde statik bir format üzerinden ne ölçüde eksiksiz biçimde ortaya konulabileceği ve değerlendirilebileceği, reformun ilerleyen uygulamasında takip edilmesi gereken konulardan biri olacaktır (7).

Sonuç olarak video ve 3D gösterimler, tasarım sahiplerine daha etkileyici dosyalar sunmaktan öte, korunması talep edilen tasarımı daha doğru biçimde anlatma imkânı sağlayabilir. Ancak bu imkânın etkili bir korumaya dönüşebilmesi, her tasarım için uygun görsel anlatım yönteminin dikkatle ve uluslararası başvuru stratejisiyle birlikte belirlenmesine bağlıdır.

Kaynakça

1. European Union Intellectual Property Office (EUIPO), "A New Way to Represent EU Designs: EUIPO Publishes First Video and 3D Registrations", 28 Temmuz 2026.
2. European Union Intellectual Property Office (EUIPO), "The Modernised EU Design Legal Framework Is Now Fully Applicable", 30 Haziran 2026.
3. Avrupa Parlamentosu ve Konseyinin 23 Ekim 2024 tarihli ve (AB) 2024/2822 sayılı, 6/2002 sayılı Topluluk Tasarımları Tüzüğü'nü değiştiren Tüzüğü.
4. European Union Intellectual Property Office (EUIPO), "Design Representation", *Before Applying – EU Designs*, EUIPO, <https://www.euipo.europa.eu/en/designs/before-applying/design-representation> (son erişim: 12 Ağustos 2026).
5. Avrupa Parlamentosu ve Konseyinin 23 Ekim 2024 tarihli ve (AB) 2024/2823 sayılı Tasarımların Hukuki Korunmasına İlişkin Direktifi.
6. Saar Alon, "EU Design Reform – Phase II", Saar Alon Intellectual Property, 18 Nisan 2026, <https://www.saaronip.com/post/eu-design-reform-phase-ii> (Son erişim 12 Ağustos 2026)
7. Rosanna Carrieri, "Design Law in Motion: Phase II of the EU Design Reform Has Arrived", *Stobbs*, 30 Temmuz 2026 <https://www.iamstobbs.com/insights/eu-design-reform-update> (Son erişim: 12 Ağustos 2026)
8. Wendy Crosby, Steven Suèr ve Kate Syrtsova, "EU Design Reform Phase 2: Key Changes from 1 July 2026", *Murgitroyd*, 26 Haziran 2026, Güncelleme 3 Temmuz 2026 <https://www.murgitroyd.com/insights/design/eu-design-reform-phase-2-euipo-introduces-mp4-filings-for-animated-designs> (Son erişim: 12 Ağustos 2026).
9. European Union Intellectual Property Office (EUIPO), *EU Designs Legislative Reform – Summary of Changes Applying from 1 July 2026*, 2026.
10. Türk Patent ve Marka Kurumu, *Tasarım İnceleme Kılavuzu*, 2026, TÜRKPATENT.

*Türk Patent ve Marka Vekili, YALÇINER PATENT VE DANIŞMANLIK, AIPPI Uluslararası Tasarım Komitesi Üyesi, AIPPI Uluslararası Aday Gösterme Komitesi Eski Başkanı, AIPPI Türkiye Eski Başkanı irmak@yalciner.com.tr

Kemal Baran Yıldırım*

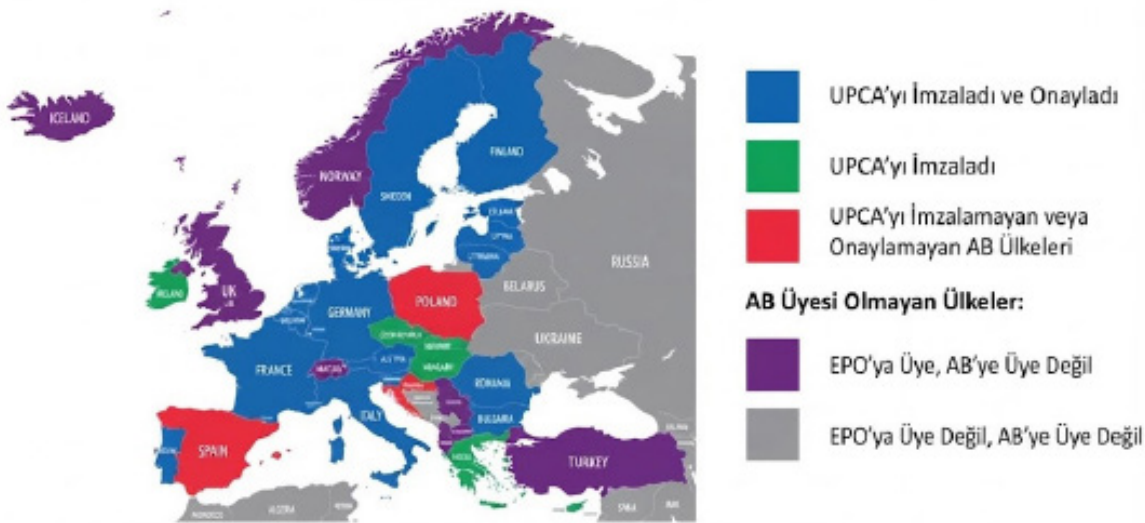
AIPPI Türkiye / Fikri Mülkiyet Hakları Koruma Derneği Üyesi

BİRLEŞİK PATENT MAHKEMESİ (UPC) UYGULAMASINDA GÜNCEL GELİŞMELER VE BUNLARIN ÜLKEMİZE ETKİSİ

1. GİRİŞ VE GENEL BİLGİLENDİRME

1 Haziran 2023 tarihinde faaliyete geçen Birleşik Patent Mahkemesi (bundan sonra UPC olarak anılacaktır) ve Üniter Patent sistemi, Avrupa patent hukukunda gelmiş geçmiş en önemli yapısal değişikliklerden birisidir. Sistem; klasik Avrupa patentinin tescil sonrasında her ülkede ayrı ayrı geçerli kılınması ve her ulusal mahkemenin patentin kapsamını kendi hukuk mevzuatına göre yorumlaması nedeniyle ortaya çıkan parçalı yapıyı tek bir yargı mercii altında toplamayı amaçlamaktadır.

UPC, Avrupa Birliği üyesi olup UPC Anlaşması'nı (bundan sonra UPCA olarak anılacaktır) onaylayan devletler bakımından ortak bir mahkeme olarak kurgulanmıştır. Bu makalenin kaleme alındığı Eylül 2026 itibarıyla sistem 18 üye devlette yürürlükte. Sisteme en son 1 Eylül 2024 tarihinde Romanya katılmıştır; ancak ilerleyen dönemlerde üye ülke sayısının artması ve böylece sistemin kapsayıcılığının daha da genişlemesi beklenmektedir. Eylül 2026 tarihi itibarıyla üye ülkeleri gösteren güncel harita şu şekildedir:

Kıbrıs, Çekya, Yunanistan, Macaristan, İrlanda ve Slovakya UPCA'yı imzalamış ancak henüz onaylamamıştır. Türkiye, İsviçre, Norveç ve Birleşik Krallık gibi Avrupa Patent Sözleşmesi (bundan sonra EPC olarak anılacaktır) tarafı olan ancak AB üyesi olmayan devletlerin mevcut hukukî yapı içinde sisteme katılması da mümkün değildir. İspanya, Hırvatistan ve Polonya da imzalamayan tarafta bulunmaktadır.

Sistemin işleyişine ilişkin iki temel olgunun bilinmesi önemlidir.

- Birincisi; 1 Haziran 2023'te başlayan ve prensip olarak yedi yıl süren (14 yıla kadar uzatılma ihtimali bulunan) geçiş dönemidir.
- İkincisi; bu dönem boyunca klasik Avrupa patenti sahiplerinin patentlerini UPC yargı yetkisinden çıkarabilmesine imkân tanıyan sistemden çıkış (bundan sonra opt-out olarak anılacaktır) mekanizmasıdır. Opt-out tercihinde bulunulmamış bir Avrupa patenti, tek bir davada tüm UPC bölgesi bakımından hükümsüz kılınabileceği gibi, tek bir kararla tüm UPC bölgesinde tedbir ve tazminat konusu da olabilmektedir.

Bu makalenin kaleme alındığı Eylül 2026 itibarıyla, her biri aynı zamanda Avrupa patent vekili olan 20 Türk UPC vekili (UPC representative) bulunmaktadır. Bu sayının, Avrupa patent vekili sayımızla birlikte önümüzdeki yıllarda artmaya devam etmesini bekliyoruz.

Aşağıda, UPC içtihadının üç yılı geride bırakması ile birlikte güncel durumlar ele alınacaktır.

2. SAYILARLA UPC: ÜÇ YILIN BİLANÇOSU

İçtihadi gelişmeleri değerlendirmeden önce, UPC'nin ulaştığı iş yükünün büyüklüğünü ortaya koymakta fayda vardır. Ocak 2026 itibarıyla İlk Derece Mahkemesi'ne 838 dava, Temyiz Dairesi'ne ise 297 temyiz ve talep intikal etmiştir.[1] Aynı tarih itibarıyla ihlal, hükümsüzlük ve ihtiyati tedbir talepleri bakımından verilmiş 157 ilk derece mahkeme kararı bulunmaktadır. Esasa ilişkin ilk derece mahkeme kararlarında patent sahibi lehine/aleyhine sonuç oranı kabaca %45-%55 bandında seyretmekte; yani sistem, sıklıkla iddia edildiğinin aksine, tek taraflı biçimde patent sahibi dostu bir tablo ortaya koymamaktadır. Konuyu açıklayan bir tablo:

Coğrafi dağılımda Almanya ağırlığını korumakla birlikte bu ağırlığın gün geçtikçe azaldığı görülmektedir. Haziran–Aralık 2025 itibarıyla dört Alman yerel dairesinin yıl içindeki ihlal davalarındaki payı %78,4 seviyesindeyken; bu oran Nisan 2026’da %66’ya gerilemiştir.[2] Münih Yerel Dairesi hâlâ açık ara en yoğun daire konumundadır. Dava dilinde ise İngilizce belirgin biçimde öne çıkmış olup, ilk derece mahkeme dosyalarının yaklaşık %72’si, temyiz dosyalarının ise yaklaşık %68’i İngilizce olarak yürütülmektedir. Bu tablo, UPC’nin Alman ulusal uygulamasının bir uzantısı olmaktan çıkıp giderek Avrupa geneline yayılma yönündeki eğilimi desteklemektedir. Konuyla ilgili tablo:

3. BULUŞ BASAMAĞI: TEMYİZ DAİRESİ İÇTİHADININ OTURMASI

3.1. 25 Kasım 2025 Tarihli Çifte Karar

UPC’nin buluş basamağı yaklaşımına ilişkin ilk dönem belirsizliği Temyiz Dairesi’nin 25 Kasım 2025 tarihinde aynı gün verdiği iki kararla büyük ölçüde giderilmiştir. Amgen v. Sanofi/Regeneron (UPC_CoA_528/2024 ve 529/2024) ve Meril v. Edwards Lifesciences (UPC_CoA_464/2024 ve bağlantılı dosyalar) kararları, birbirinden son derece farklı teknik alanlara (terapötik antikörler ve kalp kapakçığı protezleri) ilişkin olmalarına rağmen tek ve tutarlı bir analitik çerçeve ortaya koymaktadır.[3]

Kararların en dikkat çekici yönü, Temyiz Dairesi’nin buluş basamağını, temelindeki maddi vakıalar üzerinden değerlendirilen bir hukuki sorun olarak nitelendirmesi ve Avrupa Patent Ofisi (bundan sonra EPO olarak anılacaktır) tarafından benimsenen problem-çözüm yaklaşımı ile Alman ve İngiliz uygulamalarındaki daha bütüncül (holistic) yaklaşımları bağlayıcı formüller değil, metodolojik araçlar olarak konumlandırmasıdır. Mahkemeye göre bu araçlar, doğru uygulandıklarında aynı sonuca ulaşmalıdır.

Her iki karar da esas bakımından kayda değer sonuçlar doğurmuştur. Temyiz Dairesi, Münih Merkezi Dairesi'nin EP 3 666 797 sayılı patenti hükümsüz kılan kararını bozmuş ve patentin geçerli olduğuna hükmetmiştir. Ortaya konan bütüncül çerçeve ilk olarak Meril v. Edwards Lifesciences kararında uygulanmış; Amgen kararı ise özellikle makul başarı beklentisi ölçütü bakımından bu çerçeveyi genişletmiştir.

3.2. Testin Adımları

Her iki kararın karar özetlerinde ortaya konan ve Temyiz Dairesi'nin açıkça "UPC'nin yaklaşımı" olarak nitelendirdiği çerçeve şu şekilde özetlenebilir:

- **Uzman kişinin ve genel teknik bilginin belirlenmesi:** İlgili tarih itibarıyla teknik alandaki uzman kişi (skilled person in the art) ve sahip olduğu genel teknik bilgi (common general knowledge) tespit edilir.
- **Objektif problemin tespiti:** Buluşun objektif problemi, istemin tek tek unsurlarına bakılarak değil, istem bütün olarak tarifname ve resimler bağlamında bilinen teknikle karşılaştırılarak ve buluşun temelindeki buluş fikri (teknik öğreti) de gözetilerek, uzman kişinin bakış açısıyla belirlenir.
- **Gerçekçi başlangıç noktası (realistic starting point):** Bir açıklama, ilgili tarihte objektif problemi çözmek isteyen uzman kişi için gerçek anlamda ilgi çekici olacaksa gerçekçi başlangıç noktası sayılır. Birden fazla gerçekçi başlangıç noktası bulunabilir; bu durumda buluşun, bunların her biri karşısında buluş basamağı içermesi gerekir.
- **"Would" ölçütü ("could" değil):** Buluş basamağının bulunmaması için uzman kişinin talep edilen çözüme ulaşabilecek olması yeterli değildir; ulaşacak olması gerekir. Bu da bilinen teknikte uzman kişiyi rutin geliştirme faaliyeti çerçevesinde ve buluş yeteneği gerektirmeksizin çözüme yönlendiren bir işaret veya motivasyon bulunmasını gerektirir.

Bu çerçeveye ek olarak Temyiz Dairesi, Meril v. Edwards Lifesciences kararında teknik etkinin ve makullüğün (plausibility) değerlendirilmesinde EPO Genişletilmiş Temyiz Kurulu'nun G 2/21 kararına atıf yapmıştır. Buna göre, başvuru sahibi, teknik etkiyi orijinal başvurunun içeriğine ve ilgili tarihteki genel teknik bilgiye dayanarak uzman kişinin istemdeki teknik öğretinin kapsamında ve buluşun başlangıçta ortaya konmuş hâlinde gördüğünü gösterebildiği ölçüde söz konusu teknik etkiye dayanabilir. Amgen v. Sanofi/Regeneron kararında ise makul başarı beklentisi (reasonable expectation of success) ölçütüne ilişkin ayrıntılı yönlendirmeler yapılmış ve başvuru sahibinin, buluşun çözmeyi hedeflediği probleme ilişkin belirsizlikleri veya pratik/teknik zorlukları yeterince somutlaştırması hâlinde, bunların uzman kişinin makul bir başarı beklentisi geliştirmesine engel olmayacağını ispat yükünün aşıkârlık iddiasında bulunan tarafa geçtiği belirtilmiştir.

3.3. EPO Yaklaşımı ile Farklar ve Eleştiriler

Ortaya konan yöntem, ilk bakışta EPO'nun problem-çözüm yaklaşımına oldukça benzemektedir. Ancak iki noktada belirgin bir ayrışma söz konusudur. Birincisi, UPC tek bir "en yakın önceki teknik" belgesi

arayışında değildir; birden fazla gerçekçi başlangıç noktası kabul edilmekte ve ilgili buluşun her biri karşısında ayrı ayrı değerlendirilmesi gerekmektedir. İkincisi ve daha tartışmalı olanı, objektif problemin formüle edilme biçimidir.

Doktrinde bu ikinci noktaya ilişkin ciddi eleştiriler yöneltilmektedir. Bir görüşe göre Temyiz Dairesi'nin benimsediği bütüncül yaklaşım, aslında Alman Federal Adalet Divanı'nın (Bundesgerichtshof) uzun yıllardır uyguladığı yöntemin bir devamı niteliğindedir ve EPO'nun problem-çözüm yaklaşımından, özellikle objektif problemin formülasyonu bakımından, görüldüğünden daha fazla ayrılmaktadır.[4]

3.4. Bilgisayar Uygulamalı Buluşlar: COMVIK Yaklaşımının Benimsenmesi

Öncelikle Comvik yaklaşımı, Avrupa Patent Ofisi (EPO) tarafından geliştirilen ve özellikle yazılım veya iş metotları içeren karma (teknik ve teknik olmayan) buluşlarda yenilik ve buluş basamağını değerlendirmek için kullanılan temel bir hukuki inceleme yöntemidir. Temyiz Dairesi'nin 17 Nisan 2026 tarihli Abbott v. Sinocare kararı (UPC_CoA_901/2025), teknik ve teknik olmayan unsurların karışımından oluşan buluşlarda EPO'nun COMVIK yaklaşımını (T 641/00) benimsemiştir.[5] Karar, EP 3 988 471 sayılı patente dayalı bir ihtiyati tedbir talebine ilişkindir; Lahey Yerel Dairesi talebi reddetmiş, Temyiz Dairesi ise bu kararı bozarak tedbire hükmetmiştir. Karara konu istemler, glikoz seviyelerini işleyip görüntüleyen bir glikoz izleme sistemine ilişkindi; ihtilaflı unsurlar ise kullanıcının bir giriş tuşuna basması üzerine görüntülenen zaman çizelgesi grafiği ekranıyla ilgiliydi.

Karara göre, bu tür karma nitelikli buluşlarda buluş basamağı değerlendirilirken, buluşun teknik karakterine katkıda bulunan tüm unsurlar dikkate alınır. Bu, tek başına ele alındığında teknik olmayan, ancak buluş bağlamında teknik bir amaca hizmet eden teknik etkinin oluşmasına katkı sağlayan unsurları da kapsar. Bu benimseme, EPO Temyiz Kurulları'nın COMVIK sonrası yirmi yılda geliştirdiği geniş içtihat birikiminin UPC önünde referans olarak kullanılabilmesinin kapısını aralamaktadır. Kararın, EPO deneyimi güçlü vekiller açısından belirgin bir avantaj yarattığını söylemek mümkündür.

3.5. Usuli Sonuç: İtirazların Gerekçelendirilme Yükümlülüğü

Temyiz Dairesi'nin birden fazla gerçekçi başlangıç noktasına izin vermesi, uygulamada bir yan etki doğurmuştur: davalılar giderek daha fazla sayıda başlangıç noktası ileri sürmektedir. Düsseldorf Yerel Dairesi'nin Wonderland Nurserygoods v. Cybex kararında davalılar tam 14 farklı "gerçekçi başlangıç noktası" ileri sürmüştür.[6] Mahkeme, bu itirazların bir kısmının yazılı dilekçelerde hiç açıklanmadığını ve usulüne uygun biçimde ortaya konmadığını belirtmiştir. Ayrıca 13 Temmuz 2026 tarihli Fujifilm v. Kodak kararında (UPC_CoA_473/2025), bağımlı istemlerin savunulması için değişiklik talebi sunulmasının gerekmediği; bununla birlikte, bağımsız istem geçersiz bulunursa hangi bağımlı istemlerin geçerli olduğunun yeterince gerekçelendirilmesi gerektiği açıklığa kavuşturulmuştur.[7]

Bu yaklaşım, UPC'nin hızlı yargılama takvimiyle uyumludur ve nicelik yerine niteliğin dikkate alındığını göstermektedir.

4. YENİLİK: ÖRTÜLÜ AÇIKLAMA ÖLÇÜTÜNÜN NETLEŞMESİ

Paris Yerel Dairesi'nin 10 Nisan 2026 tarihli SharkNinja v. SEB kararında (UPC_CFI_1594/2025), SharkNinja'nın hem air fryer (hava fritözü) hem düdüklü tencere modunda çalışabilen çok fonksiyonlu

bir pişirme sistemini konu alan EP 3 689 198 sayılı patentine dayanarak SEB'in Cookeo Infinity ürün grubuna karşı talep ettiği ihtiyati tedbir reddedilmiştir. Mahkeme, bir Çin faydalı modeli (CN 202312830 U) karşısında patentin hükümsüz kılınmasının, geçerli sayılmasından daha muhtemel olduğu sonucuna varmıştır.[8]

Kararın önemi, yeni bir yenilik testi ortaya koymasından değil, mevcut UPC yaklaşımını EPC terminolojisine son derece yakın bir dille yeniden ifade etmesinden kaynaklanmaktadır. Mahkeme, Fujifilm v. Kodak kararına atıfla, yeniliğin yalnızca açıkça ifşa edilen unsurlar bakımından değil, uzman kişinin bilinen teknikte "zımnen yer aldığı" (necessarily implied) kabul edeceği unsurlar nedeniyle de ortadan kalkabileceğini belirtmiştir. Paris Yerel Dairesi bu formülasyona, atıf yaptığı kararda yer almayan bir ibare eklemiş; uzman kişinin tekniğin bilinen durumunu uygulayarak ilgili sonuca "kaçınılmaz biçimde ve makul hiçbir şüpheye yer bırakmaksızın" (inevitably and without any reasonable doubt) ulaşacak olmasını aramıştır. EPO yenilik içtihadına aşına patent vekilleri ve hukukçular bakımından asıl dikkat çekici olan da bu eklemedir.

Pratik sonuç şudur: tekniğin bilinen durumuna ait dokümanın her unsuru açıkça ifşa etmesi gerekmez. Ancak bir unsurun örtülü olarak açıklandığının kabulü için, uzman kişinin gözüyle objektif olarak okunduğunda, o unsurun bulunmasından başka gerçek bir seçenek kalmaması gerekir. Mümkün ya da muhtemel bir okuma yeterli değildir. "Makul hiçbir şüpheye yer bırakmaksızın" ifadesinin eklenmesi, EPO yenilik içtihadına aşına patent vekilleri ve hukukçular bakımından özellikle dikkat çekicidir ve iki sistem arasındaki uyumu güçlendirmektedir.

Bununla bağlantılı ikinci bir gelişme, geçerlilik ve ihlal değerlendirmeleri arasındaki tutarlılık ilkesidir. UPC kararlarında, patent sahibinin geçerlilik aşamasında bir istem unsurunun bilinen teknikte açık ve kesin bir açıklama olmaksızın mevcut sayılamayacağını savunması hâlinde, aynı standardın ihlal değerlendirmesinde de uygulanması gerektiği vurgulanmaktadır.

5. SINIR AŞAN YETKİ (LONG-ARM JURISDICTION) VE TÜRKİYE

Türkiye bakımından en kritik gelişmelerden birisi de hiç şüphesiz UPC'nin yargı yetkisinin coğrafi sınırlarına ilişkin içtihadıdır. UPC "Long-Arm" Yargı Yetkisi, UPC'nin kendi sınırları dışındaki (AB üyesi olmayan veya sisteme dahil olmayan) ülkeleri ve buralarda yerleşik şirketleri de kapsayacak şekilde tecavüz kararları alabilme gücünü ifade eder

5.1. Başlangıç Noktası: BSH Hausgeräte v. Electrolux

Avrupa Birliği Adalet Divanı'nın (ABAD) 25 Şubat 2025 tarihli BSH Hausgeräte GmbH v. Electrolux AB kararı (C-339/22), tartışmanın dönüm noktasıdır.[9] Türk okuyucu açısından kararın özel bir önemi bulunmaktadır: Uyuşmazlığa konu Avrupa patenti, Almanya, Yunanistan, İspanya, Fransa, İtalya, Hollanda, Avusturya, İsveç ve Birleşik Krallık'ın yanı sıra Türkiye'de de geçerli kılınmıştı ve BSH, Türk geçerliliği dâhil olmak üzere tüm ulusal kısımların ihlal edildiğini İsveç mahkemeleri önünde ileri sürmüştü. Durumu özetleyen bir görsel şu şekildedir:

ABAD – BSH v. ELECTROLUX (C-339/22) – 25 ŞUBAT 2025

DAVANIN KONUSU

Avrupa patenti 10 ülkede, Türkiye’de dahil olmak üzere valide edilmişti.

BSH, tüm ulusal kısımların ihlal edildiğini İsveç mahkemesi önünde ileri sürdü.

ABAD’IN TEMEL SONUÇLARI

Brüksel la m.4: Davalının yerleşim yeri mahkemesi, aynı Avrupa patentinin yabancı ulusal kısımlarının ihlaline ilişkin davaları görmeye yetkilidir.

Davalının geçersizlik def’i ileri sürmesi, bu yetkiyi ortadan kaldırmaz.

Türkiye gibi üçüncü devletlerde tescilli patentler bakımından mahkeme, geçersizlik iddiasını yalnızca taraflar arasında (inter partes) hüküm doğurmak üzere değerlendirebilir.

SONUÇ: Türkiye’de valide edilmiş bir Avrupa patentinin geçerliliği, Türk mahkemeleri dışında, sınırlı da olsa hukuken değerlendirilebilir.

ABAD’ın vardığı temel sonuçlar şunlardır: Brüksel la Tüzüğü’nün (*Brüksel I bis*) 4. maddesi uyarınca davalının yerleşim yeri mahkemesi, aynı Avrupa patentinin yabancı ulusal kısımlarının ihlaline ilişkin davaları görmeye yetkilidir ve davalının hükümsüzlük def’i ileri sürmesi bu yetkiyi ortadan kaldırmaz. İlgili Tüzüğün 24(4) maddesindeki münhasır yetki kuralı yalnızca geçersizliğin herkese karşı (erga omnes) hüküm doğuracak biçimde karara bağlanmasına ilişkindir. Türkiye gibi UPCA’ya taraf olmayan ülkelerde tescilli patentler bakımından ise mahkeme, ihlal davasında def’i olarak ileri sürülen hükümsüzlük iddiasını yalnızca taraflar arasında (inter partes) hüküm doğurmak üzere değerlendirebilir.

Bu, Türk patent sistemi açısından şu anlama gelmektedir: Türkiye geçerliliği bulunan bir Avrupa patentinin hükmü, Türk mahkemeleri dışındaki bir mercide, sınırlı da olsa, hukuken değerlendirilebilir hâle gelmiştir.

5.2. UPC’nin İlk Derece Mahkeme Uygulaması

UPC daireleri, BSH kararı öncesinde dahi bu yönde adımlar atmaya başlamıştı. Düsseldorf Yerel Dairesi’nin 28 Ocak 2025 tarihli Fujifilm v. Kodak kararında (UPC_CFI_355/2023), davalıların UPCA’ya taraf bir üye devlette (somut olayda Almanya) yerleşik olmasının, Avrupa patentinin Birleşik Krallık kısmına ilişkin ihlal iddialarını karara bağlamak için yeterli olduğu kabul edilmiştir. [11]

- Paris Yerel Dairesi, 21 Mart 2025 tarihli MUL-T-Lock v. IMC Créations kararında (UPC_CFI_702/2024) BSH kararını uygulayan ilk daire olmuştur.

- Milano Yerel Dairesi, Nisan 2025 tarihli Dainese v. Alpinestars kararında (UPC_CFI_792/2024) İspanyol geçerliliği bakımından yetkili olduğunu kabul etmiş; ancak Avrupa patentinin ulusal haklar demeti olma niteliğinin devam ettiğini ve her ülke için ayrı ayrı ilgili ulusal hukuka göre değerlendirme yapılması gerektiğini vurgulamıştır.
- Hamburg Yerel Dairesi, 14 Ağustos 2025 tarihli Dyson v. Dreame kararında (UPC_CFI_387/2025) daha da ileri gitmiş; AB dışında (bu kararda Hong Kong) yerleşik üreticiye karşı, AB’de yerleşik yetkili temsilcinin UPCA m. 62(1) anlamında aracı sayılması ve Brüksel la Tüzüğü m. 8(1) uyarınca çapa davalı (anchor defendant) olarak kullanılması yoluyla yetki kurmuştur.
- Türkiye bakımından somut örneğe bakılacak olursa; Mannheim Yerel Dairesi’nin Hurom v. NUC dosyalarında (UPC_CFI_159/2024 ve UPC_CFI_162/2024) 11 Mart 2025 tarihli kararlarıyla, karara hazır olmayan Polonya, İspanya ve Birleşik Krallık’a ilişkin ulusal kısımlar ana yargılamadan ayrılmıştır. Türkiye bakımından ise tablo daha çarpıcıdır: Kore’de yerleşik ana şirkete karşı açılan davada mahkeme, Brüksel la Tüzüğü m. 71b(3) anlamında UPC üye devletiyle yeterli bağlantı bulunmadığı ve Türkiye’de gerçekleşen ihlale ilişkin yeterli vakia ileri sürülmediği gerekçesiyle Türkiye kısmı bakımından yetkisiz olduğuna hükmetmiştir; Alman ve Fransız şirketlere karşı açılan davada ise Türkiye kısmı, ayrılan yargılamanın kapsamında kalmıştır. Bu kararlar, üçüncü devlet kısımları bakımından uluslararası yetki ile ülkeye özgü ihlal vakialarının ispatını birbirinden ayırmanın önemini göstermektedir. Türkiye kısmı bakımından da ihlal iddiasının, Türkiye’de gerçekleştiği ileri sürülen somut fiiller ve uygulanacak ulusal hukuk bakımından yeterli delille ortaya konulması gerekir.

Bu kararlardan çıkarılacak ders, yetki sorununun ötesindedir: UPC’nin uluslararası yetkiyi kabul etmesi, otomatik olarak ülkesel koruma sağlandığı anlamına gelmemektedir. Türkiye’deki ihlal iddiasının, Türkiye’ye özgü somut delillerle (fatura, ithalat kaydı, Türkçe tanıtım materyali, TSE/ilgili işaretler, yerel distribütör ilişkisi vb.) desteklenmesi gerekmektedir.

5.3. Temyiz Dairesi’nin 2 Haziran 2026 Tarihli Kararı: Yapılandırılmış Çerçeve

Temyiz Dairesi’nin 2 Haziran 2026 tarihli Fujifilm v. Kodak kararı (UPC_CoA_312/2025 ve bağlantılı dosyalar), sınır aşan yetkiye ilişkin ilk ayrıntılı yönlendirmeyi içermektedir ve bu alandaki en önemli güncel gelişmedir.

Mahkeme önce yetkinin varlığını teyit etmiştir. UPCA m. 34’ün bir sınırlama değil, genel bir kapsam kuralı olduğu ve UPC kararlarının etkisini taraf devletlerin ülkesiyle sınırlamadığı; Brüksel la Tüzüğü m. 71a ve 71b’nin UPC’yi, UPCA’ya taraf üye devletlerin ulusal mahkemelerinin yetkili olacağı hâllerde yetkili kılan ortak bir mahkeme olarak konumlandığı; UPCA m. 3(c) ve m. 24(3) hükümlerinin de bu yorumu desteklediği belirtilmiştir. UPCA, Brüksel la Tüzüğü ve TRIPS Anlaşması’nın (Ticarette Bağlantılı Fikri Mülkiyet Hakları Anlaşması) hiçbirinin bu yetkiyi engellemediği sonucuna varılmıştır. Sınır ötesi taleplerde temel bağlanma noktası, davalının UPCA’ya taraf üye devletlerden birindeki yerleşim yeridir; ölçüt, davanın açıldığı dairenin bulunduğu devlet değil, UPCA’yı onaylamış devletlerin toplamıdır. ABAD’ın Owusu kararına atıfla, m. 4 uyarınca yetkili olan mahkemenin, üçüncü devlet mahkemesinin daha uygun forum olduğu gerekçesiyle yetkisini kullanmaktan kaçınamayacağı vur-

gulanmıştır. Buna karşılık Mahkeme, yetkinin varlığı ile kullanılmasını ayırmış; yetkinin ilgili ulusal hukuka ve comity ilkesine göre kullanılacağını belirtmiştir.

Kararın asıl yeniliği, yetkinin varlığı ile kullanımını birbirinden ayırması ve geçerlilik itirazları bakımından yapılandırılmış bir çerçeve ortaya koymasındır. Türkiye, AB ve Lugano Sözleşmesi dışında kalan bir üçüncü devlet olduğundan, aşağıdaki üçüncü devlet rejimine tabidir:

- Hükümsüzlük davası açılmışsa: UPC, üçüncü devlet validasyonunun hükümsüzlüğüne karar vermek bakımından yetkisizliğini beyan etmelidir. Zira UPC, söz konusu kısmın geçerliliğini doğrudan ve herkese karşı etkili (erga omnes) biçimde karara bağlama yetkisine sahip değildir; hükümsüzlük ancak ihlal davasında bir savunma olarak ileri sürülebilir ve bu hâlde de yalnızca taraflar arasında (inter partes) hüküm doğurur.
- Patent UPC bölgesinde geçersiz görülüyorsa: Patent sahibine, ihlal davasını uygun bir süre içinde geri çekme imkânı tanınır. Patent sahibi geri çekmezse dava reddedilir. Bu kural, doğrudan uluslararası nezaket (comity) ilkesine dayandırılmaktadır.
- Patent UPC bölgesinde geçerli ve ihlal edilmiş görülüyorsa: Mahkeme, ilgili ulusal mahkemenin patenti geçerli bulmasının makul ve göz ardı edilemeyecek bir ihtimal olduğu kanaatine varırsa, ulusal mahkemenin patenti kısmen veya tamamen hükümsüz kılması hâlinde hüküm ortadan kalkacağı bir bozucu şarta (condition subsequent) bağlı olarak karar verebilir.

Ayrıca, UPC dışındaki ülkelerde geçerliliğinin ihlal edilip edilmediği bakımından tescil ülkesinin ulusal hukuku uygulanır; UPC dışındaki ülkedeki patent haklarına ilişkin maddi hukukun belirlenmesinde Roma II Tüzüğü (Regulation (EC) No 864/2007 of the European Parliament and of the Council of 11 July 2007 on the law applicable to non-contractual obligations (Rome II)) m. 8 de dikkate alınmalıdır. Somut olayda Temyiz Dairesi, Birleşik Krallık hukuku ilkelerini uygulamış ve hem ithalat yoluyla ihlal hem de müşterek haksız fiil (joint tortfeasorship) iddialarını maddi vakıya yönünden reddederek ilk derece kararını bozmuştur. Bu, Türkiye açısından şu anlama gelir: UPC önünde Türkiye geçerliliğine dayanan bir ihlal iddiası ileri sürülürse, 6769 sayılı Sınai Mülkiyet Kanunu hükümleri, ilgili uyumsuzluk bakımından uygulanacak yabancı maddi hukuk olarak gündeme gelebilir.

5.4. Tanıma ve Tenfiz: Uygulamadaki Asıl Sınır

Sınır aşan yetkinin pratik etkisini en çok sınırlayan gelişme, Mannheim Yerel Dairesi'nin 20 Ocak 2026 tarihli Fujifilm v. Kodak icra kararıdır (UPC_CFI_365/2023).[13] Mahkeme, UPC kararlarının yalnızca UPCA'ya taraf üye devletlerde kendiliğinden hüküm doğurduğunu; bu bölgenin dışında ise yabancı mahkeme kararı olarak muamele göreceğini ve ilgili üçüncü devletin milletlerarası özel hukuk kuralları uyarınca tanınmadıkça hiçbir icrai işleme (tedbir ve para cezaları dâhil) konu olamayacağını açıkça belirtmiştir. Mahkeme bu ayrımı, ülkesellik ve nezaket ilkelerine dayandırmış ve mevcut "yargısal yetki çatışmasını" açıkça kabul etmiştir.

Türkiye bakımından sonuç, UPC kararlarının Türk hukukunda kendiliğinden icra edilebilir olmadığıdır. Türkiye'de sonuç doğurması bakımından kararın niteliğine göre Türk milletlerarası usul hukukundaki mekanizmaların ayrıca işletilmesi gerekir. Kesin hüküm niteliğindeki yabancı kararlar bakımından

5718 sayılı Milletlerarası Özel Hukuk ve Usul Hukuku Hakkında Kanun'un tanıma ve tenfize ilişkin hükümleri özellikle önem taşır; ihtiyati tedbirler bakımından ise aynı sonucun otomatik olarak tanıma ve tenfiz mekanizması üzerinden kurulacağı varsayılmamalı, ilgili Türk usul hukuku ayrıca incelenmelidir. Nitekim doktrinde, patentin ülkesellik ilkesi gereği UPC'nin bir Avrupa patentinin Türkiye geçerliliğine ilişkin ihlal veya hükümsüzlük kararının Türk mahkemeleri önünde kendiliğinden bağlayıcı olmayacağı savunulmaktadır.[14]

Mannheim Yerel Dairesi'nin Ocak 2026 tarihli icra kararında, ihlal teşkil eden fiilin Almanya'daki üretim olması nedeniyle, Birleşik Krallık'a ihraç edilen ürünlere ilişkin bilgi verme yükümlülüğünün de Alman validasyonuna dayalı karar kapsamında borçlanıldığı ve bu yükümlülüğe aykırılık hâlinde para cezası uygulanabileceği belirtilmiştir. Aynı kararda UPC kararlarının taraf devletler dışında kendiliğinden icra edilemeyeceği, ulusal mahkemece tanınması gerektiği vurgulanmıştır. Yani icra bakımından ülkesellik korunmakla birlikte, UPC ülkesinde gerçekleşen bir ihlale bağlanan bilgi verme yükümlülüğü, tazminat hesabı gerektirdiği ölçüde yurt dışı satışları da kapsayabilmektedir.

5.5. UPC'den ABAD'a İlk Ön Karar Başvurusu: Dyson v. Dreame

Temyiz Dairesi, 6 Mart 2026 tarihinde Dyson v. Dreame dosyasında (UPC_CoA_789/2025 ve UPC_CoA_813/2025) ABAD'a ilk ön karar başvurusunu yapmıştır.[15] Başvuru, sınır aşan yetkinin sınırlarına ilişkin sorular içermektedir. Bunlar özetle; üçüncü devlette yerleşik bir şirket ile UPC üyesi devlette yerleşik bir aracının, UPC üyesi olmayan bir AB devletindeki ihlal bakımından Brüksel la Tüzüğü m. 8(1) anlamında bağdaşmaz kararlar riski doğurup doğurmadığı; m. 71b(2)'nin ikinci cümlesi uyarınca ortak mahkemenin üçüncü devlette yerleşik şirkete karşı geçici tedbir bakımından yetkili olup olmadığı ve yetkili temsilciye karşı ihtiyati tedbir verilmesinin AB hukukuyla bağdaşır olup olmadığı gibi meseleleri kapsamaktadır.

ABAD'ın vereceği yanıt, UPC'nin ülke dışı erişiminin gerçek sınırlarını belirleyecektir. Bu nedenle, Türkiye'de faaliyet gösteren ve Avrupa pazarına ürün sunan şirketlerin bu dosyayı yakından izlemesinde fayda vardır.

6. TÜRKİYE AÇISINDAN DEĞERLENDİRME VE ÖNERİLER

Yukarıda ele alınan gelişmeler, Türkiye'yi UPC sisteminin dışında ancak etki alanı içinde bir konuma yerleştirmektedir. Bu tespitin pratik sonuçları şu başlıklar altında toplanabilir:

- **Opt-out kararları yeniden değerlendirilmelidir:** Türkiye'de de geçerli kılınan Avrupa patentleri bakımından opt-out tercihi, yalnızca UPC bölgesindeki merkezi hükümsüzlük riskini değil, uygun koşullarda Türkiye geçerliliğine ilişkin sınır aşan yetki iddialarının da nasıl etkileneceğini kapsayan bir analizle ele alınmalıdır.
- **Türk ihlal iddiaları ülkeye özgü delillerle desteklenmelidir:** Hurom v. NUC deneyimi, Türkiye geçerliliğine ilişkin taleplerin usuli yetersizlik nedeniyle reddedilebileceğini göstermektedir. Sınır aşan bir dava stratejisi kurgulanırken Türkiye'ye ilişkin delil dosyasının bağımsız olarak hazırlanması gerekmektedir.

- **Tanıtma-tenfiz aşaması stratejinin parçası olmalıdır:** UPC kararının Türkiye’de kendiliğinden icra edilemeyeceği dikkate alındığında, Türkiye’de sonuç almak isteyen patent sahiplerinin doğrudan Türk mahkemelerinde dava açmayı da paralel bir seçenek olarak değerlendirmesi rasyonel olabilir.
- **İçtihat aktarımı dikkatle yapılmalıdır:** UPC’nin buluş basamağı ve yenilik yaklaşımı, EPO içtihadıyla önemli ölçüde uyumlu olmakla birlikte özdeş değildir. Türk mahkemeleri ve bilirkişiler bakımından bu içtihadın doğrudan bağlayıcılığı bulunmamaktadır; ancak metodolojik bir referans olarak değeri yüksektir. Özellikle “would/could” ayrımı, gerçekçi başlangıç noktası kavramı ve buluş basamağı itirazlarının somut biçimde gerekçelendirilmesi yükümlülüğü, Türk uygulamasında sıkça karşılaşılan yüzeysel değerlendirmelere karşı yararlı bir çerçeve sunmaktadır.
- **Vekil kapasitesinin artırılması önem taşımaktadır:** Mevcut 20 Türk UPC vekili, mevcut ihtiyaçlar bakımından şimdilik yeterli görünmekle birlikte, Türkiye’nin patent portföyünün ve Avrupa ile ticaret hacminin gelişimine paralel olarak bu sayının zaman içinde artırılması faydalı olacaktır.

7. SONUÇ

UPC’nin üçüncü yılını doldurduğu bu dönemde, mahkemenin kurucu dönemine özgü belirsizliklerin önemli ölçüde azaldığı görülmektedir. Buluş basamağı bakımından Temyiz Dairesi, Kasım 2025 tarihli çiftte kararıyla tutarlı bir çerçeve ortaya koymuş; Nisan 2026 tarihli Abbott v. Sinocare kararıyla bilgisayarla uygulanan buluşlar bakımından EPO’nun COMVIK yaklaşımını benimsemiştir. Temmuz 2026 tarihli Fujifilm v. Kodak kararı da bağımlı istemlerin savunulması ve usuli gerekçelendirme bakımından ilave açıklık getirmiştir. Yenilik bakımından örtülü açıklama ölçütü, EPO terminolojisine yakın bir dille netleşmiştir.

Türkiye açısından asıl kritik başlık ise sınır aşan yetkidir (Long arm). BSH v. Electrolux kararıyla açılan yol, Temyiz Dairesi’nin 2 Haziran 2026 tarihli kararıyla yapılandırılmış bir çerçeveye kavuşmuş; Mannheim Yerel Dairesi’nin Ocak 2026 tarihli icra kararıyla da tanıma-tenfiz bakımından ülkesellik sınırı açıkça çizilmiştir. Ortaya çıkan tablo iki yönlüdür: UPC, belirli koşullar altında Türkiye’de geçerli kılınan Avrupa patentlerine ilişkin ihlal uyuşmazlıklarını ve bu uyuşmazlık çerçevesinde patentin hükümünü inter partes (davanın tarafları arasındaki ilişki bakımından) olarak değerlendirebilir. Bununla birlikte, UPC tarafından verilen kararlar Türkiye’de kendiliğinden icra edilebilir veya hüküm doğurabilir nitelikte olmayıp, Türkiye’de sonuç doğurmaları bakımından Türk hukukunda öngörülen tanıma ve tenfiz mekanizmalarının dikkate alınması gerekir.

Bu dengeyi tarafsız biçimde değerlendirmek gerekirse: UPC’nin yaklaşımı, patent sahiplerine Avrupa çapında etkin bir icra imkânı sunma amacıyla, üçüncü devletlerin yargı egemenliğine saygı gösterme yükümlülüğü arasında bir orta yol arayışını yansıtmaktadır. Bu arayışın ne ölçüde başarılı olduğu, Dyson v. Dreame dosyasındaki ABAD ön karar sürecinin sonucu ve Temyiz Dairesi’nin nezaket ilkesini somut olaylarda ne kadar etkili biçimde uyguladığı ile daha net görülecektir. Türkiye’nin bu süreci

pasif biçimde izlemek yerine, hem doktrin hem de uygulama düzeyinde aktif olarak takip etmesi; TÜRKPATENT ve yargı camiasının gelişmeleri yakından izlemesi, orta vadede hem hak sahiplerinin hem de Türk sanayicisinin menfaatine olacaktır.

DİPNOTLAR

1. IPKat / Carpmaels, “2025 UPC cases and outcomes: What do the numbers say?”, 21 Ocak 2026 verileri esas alınmıştır.

2. ip fray, “UPC infringement filings shift beyond Germany”, Mayıs 2026.

3. UPC Temyiz Dairesi, 25 Kasım 2025, Amgen v. Sanofi/Regeneron, UPC_CoA_528/2024 ve UPC_CoA_529/2024 (EP 3 666 797); Meril v. Edwards Lifesciences, UPC_CoA_464/2024 ve bağlantılı dosyalar (EP 3 646 825). Ayrıca bkz. NanoString v. 10x Genomics, UPC_CoA_335/2023, 26 Şubat 2024.

4. Managing Intellectual Property, “Inventive step at the UPC: a critical appraisal”, Haziran 2026.

5. UPC Temyiz Dairesi, 17 Nisan 2026, Abbott Diabetes Care Inc. v. Sinocare Inc. ve A. Menarini Diagnostics s.r.l., UPC_CoA_901/2025 (EP 3 988 471; Lahey Yerel Dairesi’nin ihtiyati tedbir talebini reddine ilişkin kararına karşı yapılan temyiz üzerine verilmiştir). Karşılaştırınız: EPO Temyiz Kurulu, T 641/00 (COMVIK); EPO Genişletilmiş Temyiz Kurulu, G 1/19.

6. Düsseldorf Yerel Dairesi, 27 Mayıs 2026, Wonderland Nurserygoods v. Cybex, UPC_CFI_807/2024 ve UPC_CFI_334/2025.

7. UPC Temyiz Dairesi, 13 Temmuz 2026, Fujifilm Corporation v. Kodak GmbH ve diğerleri, UPC_CoA_473/2025 ve bağlantılı dosyalar (UPC_CoA_474/2025, UPC_CoA_873/2025 ve UPC_CoA_881/2025; EP 3 476 616). Kararda ayrıca Rule 30 RoP ve bağımlı istemlerin savunulmasına ilişkin usuli açıklamalar yer almaktadır.

8. Paris Yerel Dairesi, 10 Nisan 2026, SharkNinja v. SEB, UPC_CFI_1594/2025 (EP 3 689 198; ihtiyati tedbir talebine ilişkin karar. Talep başlangıçta EP 3 689 201 sayılı patente de dayandırılmış, bu patent yargılama sırasında geri çekilmiştir).

9. ABAD (Büyük Daire), 25 Şubat 2025, C-339/22, BSH Hausgeräte GmbH v. Electrolux AB, ECLI:EU:C:2025:108.

10. Düsseldorf Yerel Dairesi, 28 Ocak 2025, FUJIFILM Corporation v. Kodak Holding GmbH ve diğerleri, UPC_CFI_355/2023 (EP 3 594 009). Karar, BSH kararı öncesinde sınır aşan yetkiyi kabul eden ilk UPC kararıdır; patentin UPC ülkesindeki kısmı hükümsüz kılınmış ve ihlal talebi reddedilmiştir.

11. Sırasıyla: Paris Yerel Dairesi, 21 Mart 2025, IMC Créations v. Mul-T-Lock, UPC_CFI_702/2024 (ön itiraz üzerine verilen usuli karar; İspanya, İsviçre ve Birleşik Krallık validasyonları); Milano Yerel Dairesi, 8 Nisan 2025, Dainese v. Alpinestars, UPC_CFI_792/2024; Hamburg Yerel Dairesi, 14 Ağustos 2025, Dyson v. Dreame, UPC_CFI_387/2025; Mannheim Yerel Dairesi, 11 Mart 2025, Hurom v. NUC ve Warmcook, UPC_CFI_159/2024 ve UPC_CFI_162/2024 (EP 2 028 981). Ayrıca bkz. UPC Temyiz Dairesi, 27 Mart 2026, NUC ve Warmcook v. Hurom, UPC_CoA_409/2025, UPC_CoA_410/2025 ve UPC_CoA_420/2025.

- 1.12. UPC Temyiz Dairesi, 2 Haziran 2026, Fujifilm Corporation v. Kodak GmbH ve diğerleri, UPC_CoA_312/2025, UPC_CoA_333/2025, UPC_CoA_880/2025 ve UPC_CoA_882/2025 (EP 3 511 174).
13. Mannheim Yerel Dairesi, 20 Ocak 2026, Fujifilm v. Kodak, UPC_CFI_365/2023 (para cezası ve icraya ilişkin karar; yaklaşık 1,7 milyon Euro tutarında para cezası).
14. Gün + Partners, "Does the 'Long Arm' of the UPC Reach Turkey?" ve "An Assessment of the Unified Patent Court's International Jurisdiction and the Sovereign Response of Third States in Light of Recent Case Law", Mart 2026.
15. UPC Temyiz Dairesi, 6 Mart 2026, Dyson v. Dreame, UPC_CoA_789/2025 ve UPC_CoA_813/2025 (ABAD'a ön karar başvurusu)

Röportajı Düzenleyen:
Zeynep Sevimli Düzce*

**AIPPI Türkiye / Fikri
Mülkiyet Hakları Koruma
Derneği Üyesi**

Röportajı Veren:
Ekrem Ayhan Çakay**

**Mühendis,
Fikri Mülkiyet Analisti**

AIPPI TÜRKİYE GENÇ ÜYELER KOMİTESİ RÖPORTAJ SERİSİ: Araştırmanın Ötesinde Patent Analitiğinin Stratejik Rolü

Fikri mülkiyet dünyasında patent verisinden yararlanma biçimleri ve olanakları giderek genişliyor. Artan veri hacmi, gelişen analiz araçları ve yapay zekânın sunduğu yeni imkânlar, patent bilgisinin yalnızca araştırma ve hukuki süreçlerde değil; teknoloji, inovasyon ve rekabet stratejilerinin şekillenmesinde de daha etkin kullanılmasını mümkün kılıyor. Bu gelişmelerle birlikte patent analitiği, hem şirketler ve araştırma kuruluşları hem de politika yapımcılar açısından giderek daha stratejik bir önem kazanıyor.

Patent analitiği, *patent intelligence* ve *technology intelligence* çalışmalarının önemli bir parçası olarak ele alınıyor. Klasik patent araştırmalarından farklı olarak amaç yalnızca ilgili patent dokümanlarını bulmak değil; patent verisini analiz ederek teknoloji trendlerini, belirli alanlardaki Ar-Ge faaliyetlerini, öne çıkan şirket ve araştırma kuruluşlarını, rekabet ortamını ve gelişmekte olan teknoloji alanlarını anlamak ve bu bilgiyi karar süreçlerini destekleyecek içgörülere dönüştürmek. Bu nedenle patent analitiği; Ar-Ge ve inovasyon stratejisinden rekabet analizine, teknoloji takibinden yatırım ve politika kararlarına kadar geniş bir kullanım alanına sahip.

Yapay zekâ ve yeni nesil analiz araçları ise bu alanın hem yöntemlerini hem de patent analistinin rolünü dönüştürüyor. Büyük veri setlerinin işlenmesi, sınıflandırılması ve analiz edilmesi giderek kolaylaşıyor; doğru soruların belirlenmesi, sonuçların yorumlanması ve patent verisinin farklı bilgi kaynaklarıyla birlikte anlamlı bir içgörüyü dönüştürülmesi daha da önem kazanıyor.

Bu röportajda, kariyer yolculuğu Türkiye'den Avrupa'ya ve bugün World Intellectual Property Organization (WIPO)'ya uzanan Patent Analisti Ekrem Ayhan ÇAKAY ile patent analitiğinin geçirdiği dönüşümü; özel sektörde stratejik karar süreçlerine sunduğu katkıdan uluslararası kuruluşlarda ülke ve politika düzeyindeki kullanımına kadar farklı uygulamalarını, Türkiye'de bu alanın gelişimini ve mesleğin geleceğini konuştuk. Patent verisinin araştırma çıktısından stratejik içgörüyü nasıl dönüştüğünü ve patent analitiğinin inovasyon ve karar alma süreçlerindeki rolünü bir patent analistinin deneyimi ve perspektifinden değerlendirdik.

Kariyer Yolculuğu:**1. Patent analistliği gibi niş bir mesleğe yönelme kararınız nasıl şekillendi? Bu alana girişinizde belirleyici olan neydi?**

Benim için bu alana yönelmek tek bir anda verilmiş ani bir karar değil, zaman içinde şekillenen bir fark ediş oldu. Mühendislik altyapım sayesinde teknik konulara zaten yakındım; fakat zamanla beni asıl heyecanlandıran şeyin yalnızca teknolojiyi anlamak değil, teknolojinin arkasındaki eğilimleri, oyuncular ve stratejik yönelimleri okuyabilmek olduğunu fark ettim. Patent dokümanları da tam bu noktada benim için çok güçlü bir kaynak haline geldi.

İlk başta patente daha çok teknik bilgi ve prior art perspektifinden yaklaşıyordum. Fakat bir süre sonra bunun çok daha geniş bir alan olduğunu gördüm. Patent verisi aslında sadece bir buluşun hukuki kaydı değil; şirketlerin nereye yatırım yaptığını, hangi teknoloji alanlarının

olgunlaştığını, hangi oyuncuların öne çıktığını ve hatta bazı durumlarda gelecekteki rekabetin hangi ekseninde şekilleneceğini gösteren çok katmanlı bir veri alanı. Beni bu mesleğe çeken temel şey de buydu: teknik bilgiyle stratejik bakışı birleştirebilmesi.

Bu alana girişimde belirleyici olan şey, patent analitiğinin yalnızca “arama yapmak” değil, karar süreçlerine katkı sağlayan bir düşünme biçimi olduğunu fark etmem oldu. Yani ben bu işi, teknik doküman okumaktan çok teknoloji istihbaratı(intelligence) üretme pratiği olarak görmeye başladım. Sanırım mesleğe kalıcı biçimde bağlanmamı sağlayan esas kırılma da bu oldu.

2. Türkiye’den Avrupa’ya ve ardından World Intellectual Property Organization’ya uzanan kariyerinizde sizi en çok dönüştüren deneyim hangisiydi?

Beni en çok dönüştüren şey, farklı kurumsal bağlamlarda patent bilgisinin nasıl kullanıldığını doğru-
dan deneyimlemek oldu. Türkiye’de daha çok bu alanın gelişme potansiyelini, Avrupa’daki özel sektör deneyimimde patent analitiğinin iş kararlarına nasıl entegre edildiğini, WIPO’da ise bunun ülke, sektör ve politika düzeyine nasıl taşınabildiğini gördüm.

Özellikle uluslararası ölçekte çalışmaya başladıktan sonra bakış açım ciddi biçimde genişledi. Çünkü bir şirket içinde patent analitiği çoğu zaman rakip izleme, AR-GE desteği, portföy yönetimi veya teknoloji takibi için kullanılıyor. Ama WIPO gibi bir kurumda aynı veri, ülkelerin inovasyon kapasitesini anlamak, teknoloji alanlarındaki dönüşümü analiz etmek, gelişmekte olan ülkeler için yol gösterici içgörüler üretmek ve daha geniş kamu yararı perspektifiyle ele alınmak zorunda. Bu, mesleğin kapsamını benim gözümde ciddi biçimde büyüttü. Dolayısıyla tek bir deneyim söylemem gerekirse, en dönüştürücü şey patent verisinin şirket düzeyi bir araç olmaktan çıkıp küresel bilgi altyapısının bir parçası olarak nasıl anlam kazandığını görmek oldu.

3. Bugün geldiğiniz noktadan baktığınızda, bu mesleği seçmek kariyerinizin yönünü nasıl belirledi?

Farkında olmadan iyi bir yön belirlediğimi düşünüyorum. Çünkü patent analistliği bana sadece bir uzmanlık alanı sunmadı; aynı zamanda teknik bilgi, veri okuryazarlığı, stratejik düşünme ve iletişim kabiliyetini aynı potada geliştirebileceğim bir mesleki eksen verdi.

Patent analitiği çok disiplinli bir alan. Bir yandan teknolojiyi anlayacaksınız, bir yandan hukuki bağlamı gözden kaçırmayacaksınız, bir yandan veriyle çalışacaksınız, bir yandan da çıktıları karar vericilerin anlayacağı ve kullanacağı hale getireceksiniz. Bu da insanı zaman içinde daha bütüncül düşünmeye zorluyor. Benim kariyerimde de en belirleyici etkisi bu oldu.

Geriye dönüp baktığımda şunu net söyleyebilirim: Bu meslek beni yalnızca “patent bilen biri” yapmadı; teknoloji, rekabet, veri ve strateji arasında köprü kurabilen biri olmama yardım etti.

Patent Analistlerinin Rolü:**4. Özel sektörde patent analistlerinin rolü sizce şirketler içinde nasıl konumlanıyor?**

Özel sektörde patent analistlerinin rolü şirketin olgunluğuna göre çok değişiyor. Daha gelişmiş yapı-larda patent analistleri yalnızca araştırma yapan destek fonksiyonu olarak değil, üst yönetimle birebir çalışan uzmanlar olarak konumlanıyor. Henüz olgunlaşmamış yapılarda ise hâlâ çoğu zaman patent taraması yapan veya vekillik süreçlerine veri sağlayan teknik destek rolüne indirgenebiliyor.

Özellikle teknoloji yoğun sektörlerde patent analistleri, şirketin dış dünyayı okuma kabiliyetinin önemli bir parçası. Rakip hareketlerini, teknoloji boşluklarını, iş birliği fırsatlarını ve risk alanlarını erken gör-meyi sağlayabilirler. Bu yüzden bence doğru yapılandırıldığında patent analistliği, şirket içinde çevre taraması yapan stratejik bir radar işlevi görüyor.

5. Şirketler patent analistlerinden elde ettikleri çıktıları somut değere nasıl dönüştürüyor; bu çık-tılar en çok hangi kararları etkiliyor?

Şirketler patent analitiğinden çıkan içgörülerini birkaç temel alanda somut değere dönüştürüyor. Birincisi AR-GE yönlendirmesi. Hangi teknoloji alanına yatırım yapılmalı, hangi alan doygun, hangi nişte hâlâ fırsat var gibi soruların cevabında patent analitiği çok etkili olabiliyor.

İkincisi rekabet stratejisi. Rakiplerin hangi alanlarda yoğunlaştığını, kimlerin yeni oyuncu olarak sah-neye çıktığını, hangi coğrafyalarda koruma arandığını görmek şirketlerin pazara giriş, ortaklık veya savunma stratejilerini etkiliyor. Üçüncüsü ise portföy yönetimi. Şirket kendi patent portföyüne yalnızca sayı bazlı değil, kalite, kapsama alanı, teknik yönelim ve ticari değer açısından daha bilinçli bakabiliyor.

Bence patent analitiğinin en çok etkilediği kararları kısaca sayarsam: yatırım triajı, teknoloji izleme, rakip takibi, birleşme-satın alma ön değerlendirmeleri, yeni pazar seçimi ve kimi zaman da inovasyon anlatısının şirket içinde nasıl kurulduğu. Yani nihai çıktı, tek başına bir rapor olarak anlaşılmamalı, daha iyi karar alınmasına yönelik her şeyi bu kapsama dahil ederdim.

6. Sizce bir organizasyonun patent analitiğini doğru konumlandırıp konumlandırmadığını hangi göstergelerden anlayabiliriz?

Bunu birkaç göstergeden anlayabiliriz. Fakat söylediklerim teknoloji odaklı organizasyonlar için geçerli, böyle okumak lazım. İlk gösterge, patent analitiğinin organizasyon içinde hangi aşamada devreye girdiği. Eğer analist sadece en sonda, bir talebe cevap veren kişi olarak çağrılıyorsa, büyük ihtimalle bu işlev yeterince doğru konumlandırılmamıştır. Ama stratejik tartışmaların başında, soru tanımlama aşamasında yer alıyorsa daha doğru bir yapı vardır.

İkinci gösterge, çıktının kimin tarafından kullanıldığıdır. Sadece IP ekibi içinde dolaşan analizler ile AR-GE, ürün, strateji, iş geliştirme veya yönetim düzeyinde karşılık bulan analizler arasında ciddi fark var. Patent analitiği organizasyonun daha geniş karar süreçlerine nüfuz ediyorsa doğru konumlandırıldığını söylemek mümkün.

Üçüncü gösterge de başarı ölçümüdür. Eğer başarı sadece “kaç arama yapıldı, kaç rapor yazıldı” gibi metriklerle ölçülüyorsa orada daha operasyonel bir yaklaşım vardır. Ama “hangi kararı etkiledi, hangi riski erken gösterdi, hangi yatırım yönünü destekledi” gibi etki bazlı

ölçütler varsa bu daha olgun bir seviyedir. Bence doğru konumlandırma, faaliyet odaklı değil etki odaklı bakışla anlaşılır.

Türkiye’de Patent Analitiği:**7. Türkiye’de patent analistliği mesleği bugün sizce hangi noktada duruyor?**

Türkiye’de bu mesleğin henüz tam kurumsallaşmış olduğunu söylemek zor, ama belirgin bir hareketlenme olduğunu düşünüyorum. Türkiye hem ulusal hem uluslararası patent başvuru sayılarında büyük bir ivme yakaladı ve bu analize ihtiyacı zorunlu kılıyor. Ayrıca ülkemizde yeterlilik sınavını başarıyla tamamlayarak QPIP ünvanına sahip uzmanların sayısı da her geçen sene artıyor. Başkanlığını yaptığım TURPIUG derneği ile de bu konuda ciddi mesai yapıyoruz.

Bununla birlikte Türkiye’de patent analistliği hâlâ çoğu yerde net rol tanımlanmamış bir alan. Bazen patent vekilliğiyle, bazen teknik uzmanlıkla, bazen de basit veri toplama işiyle karıştırılabilir. Oysa bunların her biriyle kesişse de patent analitiği ayrı bir uzmanlık katmanı gerektiriyor. Bu ayrım henüz her kurumda yeterince net değil.

Ben yine de iyimserim. Çünkü Türkiye’de hem genç profesyonellerin ilgisi artıyor hem de kurumlar yavaş yavaş daha stratejik bir patent bakışı geliştirmeye başlıyor. Şu an bence ülkemiz bu açıdan, potansiyeli yüksek ama standardizasyonu ve kurumsal derinliği henüz gelişmekte olan bir yerde duruyor.

8. Önümüzdeki dönemde Türkiye’de bu mesleğin daha güçlü bir şekilde konumlanması için en kritik adım ne olmalı?

Bence en kritik adım, patent analitiğinin ayrı ve stratejik bir uzmanlık alanı olarak daha net tanımlanması. Yani bunun ne patent vekilliğinin alt kırılımı, ne sadece teknik arama işi, ne de sıradan raporlama faaliyeti olduğu açık biçimde anlatılmalı. Rol tanımı netleşmeden mesleğin kurumsal gücü de netleşmiyor.

Bunun yanında somut örneklerin çoğalması çok önemli. Şirketlerde, kamu kurumlarında ve üniversitelerde patent analitiğinin gerçekten karar süreçlerini nasıl etkilediğini gösteren iyi uygulamalar görünür hale gelmeli. Çünkü kurumlar çoğu zaman teorik anlatıdan değil, faydayı gösteren örneklerden ikna oluyor. Bunu WIPO'da üye ülkelerle de defalarca yaşadık.

Küresel Perspektif:

9. World Intellectual Property Organization bünyesinde çalışmak, patent analitiğine bakış açınızı nasıl değiştirdi?

Daha önce daha çok şirket ve rekabet bağlamında gördüğüm birçok konunun, aslında daha büyük bir inovasyon ekosisteminin parçaları olduğunu burada çok daha net hissettim. Patent verisinin değeri yalnızca ticari kararlar üretmesinde değil, aynı zamanda teknolojik dönüşümü daha makro ölçekte anlamaya da imkân vermesinde ortaya çıkıyor.

Bir diğer önemli değişim de metodolojik disiplin konusunda oldu. Uluslararası ve çok paydaşlı bir ortamda analitik üretirken sadece doğru olmak yetmiyor; aynı zamanda şeffaf, açıklanabilir, karşılaştırılabilir ve dikkatli olmak gerekiyor. Bu da analizin sorumluluğunu ve kalibrasyon ihtiyacını çok daha görünür kılıyor. Bu alanda dünyanın en iyileriyle çalışıyoruz ve bana detaylarda çok daha titiz olmayı öğretti.

10. WIPO'da üretilen analitik çıktılar, ülkelerin inovasyon stratejilerini somut olarak nasıl etkiliyor?

WIPO'da üretilen analitik çıktılar ülkeleri doğrudan tek başına yönlendiren araçlar değil; ama karar vericilerin en çok yararlandıkları kaynaklar arasında. Örneğin Sri Lanka ile yürüttüğümüz grafit ve titanyum gibi ham maddelerine katma değer katıp ekonomilerini tarım ekonomisinden sanayi ekonomisine geçirmeleri için kapsamlı bir rapor hazırlanıp sunuldu. Bu referans bir kaynak oldu o ülke politikalarında. Bunun benzerini iş sağlığı teknolojileri veya mayın temizleme teknolojileri için de yaptık, özellikle bu konulardan muzdarip İran, Kamerun, Gambiya ve Tunus gibi ülkelerde bakanlıklar düzeyinde kullanılan referans kaynaklar arasına girdi.

Bu tür çıktılar ülkelerin kendi konumlarını daha gerçekçi değerlendirmelerine yardımcı oluyor. Örneğin bir ülke belli bir teknoloji alanında gerçekten yükselen bir kapasiteye mi sahip, yoksa sadece sınırlı ve dağınık bir faaliyet mi var; bunu daha nesnel biçimde görebiliyor. Aynı şekilde benchmark yapma, öncelikli teknoloji alanlarını belirleme, kapasite boşluklarını görme ve bazı durumlarda destek mekanizmalarını yeniden düşünme açısından da katkı sunabiliyor.

Somut etkisi çoğu zaman şöyle ortaya çıkıyor: politika yapıcılar, kamu kurumları, teknoloji ofisleri, araştırma kurumları veya kalkınma odaklı aktörler bu analizleri kullanarak daha bilinçli sorular sormaya başlıyor. Bence analitiğin en büyük katkılarından biri bazen doğrudan cevap vermesinden çok, doğru soruları mümkün kılması.

Gelecek:

11. Patent analistliği mesleğinin önümüzdeki 5-10 yılda nasıl bir dönüşüm geçireceğini öngörüyorsunuz?

Önümüzdeki 5-10 yılda patent analistliğinin tüm fikri mülkiyet haklarını kapsayacak şekilde, özellikle marka ve tasarımı, daha fazla uzmanlaşacağını ama aynı zamanda daha görünür hale geleceğini düşünüyorum. Çünkü patent verisinin hacmi, karmaşıklığı ve kullanım alanı üstel artıyor. Her yıl yaklaşık 4 milyon yeni patent başvurusu yapılıyor ve toplam veritabanlarındaki başvuru sayısı 200 milyonu aştı. Meslek daha fazla veri, daha fazla otomasyon ve daha fazla içgörü gerektirecek.

Benim beklentim, patent analistlerinin gelecekte sadece arama yapan veya rapor hazırlayan kişiler olarak değil; veri yorumlayan, metodoloji kuran, görsel hikaye inşa eden ve çok farklı paydaşlara uygun içgörü üreten uzmanlar olarak öne çıkması. Özellikle yapay zeka okur yazarlığına erken uyum sağlayanların çok büyük fark yaratacağını düşünüyorum.

12. Yapay zekâ ve veri teknolojilerinin gelişimi bu mesleğin günlük pratiğini nasıl değiştirecek?

Biz WIPO'da bunla ilgili tüm üye ülkelerde çok kapsamlı bir anket çalışması yürüttük. Sonuçlara göre şu an hala geçiş sürecindeyiz, patent ofisleri bunu söylüyor. Bence günlük pratikte en büyük değişim şu olacak: manuel iş yükü azalacak, soru kurma(prompt engineering), metodoloji tasarlama, çıktı denetleme ve veriyle hikaye kurma daha önemli hale gelecek. Yani iş bitmeyecek; sadece ağırlık merkezi değişecek.

Kariyer Tavsiyesi:

13. Fikri mülkiyet ekosisteminde kariyer hedefleyen genç profesyonellere baktığımızda, oldukça geniş bir alan varken yalnızca patent analitiği gibi spesifik bir alanda uzmanlaşmak sizce ne kadar stratejik bir tercih? Bu alana yönelmek isteyenlere hangi yetkinlikleri geliştirmelerini önerirsiniz?

Ben kendimde işe yarayan şeyleri kısaca sayabilirim, tavsiye vermeyi pek sevmediğim için. Kendi yolculuğumda merakımı hiçbir zaman tek bir disiplinle sınırlı tutmamaya çalıştım. Disiplinlerarası düşünebilmek içinde patente komşu alanlardaki okur yazarlığımı artırdım. Kendi pratiğimde analitik düşünceyi ve iletişim becerisini birlikte geliştirmeye çalıştım; bence beni bu meslekte taşıyan ana eksen de bu oldu sanırım.

Ama belki de en önemlisi, doğru soruyu sormayı öğrenmektir. Çünkü ben bu meslekte asıl farkı çoğu zaman kullanılan araçların değil, sorulan soruların kalitesinin yarattığını hissettim. Son olarak da, patent zaten niş bir alanken bir de bunun altındaki niş bir alana girmek, yani nişin nişi, herkesin hoşuna gitmeyebilir, bunu da insanların kendine sorması gerek diye düşünüyorum.

*Patent ve Marka Vekili, Patent Bilgi Uzmanı, AIPPI Türkiye Genç Üyeler Komitesi Moderatörü, svmlzynp@outlook.com

**Mühendis, Fikri Mülkiyet Analisti, Dünya Fikri Mülkiyet Örgütü (WIPO), ekremcakay@gmail.com

AIPPI TÜRKİYE

FİKRİ MÜLKİYET HAKLARI KORUMA DERNEĞİ AIPPI Türkiye Ulusal Grubu

26 Eylül 2008 tarihi itibarıyla tüzel kişilik kazanmış bulunan ve T.C. Kanunlarına göre kurulu bağımsız bir dernek olarak Fikri Mülkiyet Hakları Koruma Derneği, Uluslararası AIPPI Derneği ile işbirliği içerisinde, AIPPI Türkiye Ulusal Grubu misyonunu da üstlenmiş bulunmaktadır.

AIPPI Türkiye Fikri Gündem Ekibi

Alara Naçar Seçkin (alara.nacar@nsn-law.com)

Büşra Bıçakcı (busra.bicakci@deris.com)

Deniz Merve Ersoy Pınar (deniz.pinar@gpk-law.com)

Esra Böğürücü Süngerli (esra@juniper-ip.com)

Gülçen Atasever Başcı (gulcen@ataseverlegal.com)

Melike Şahin (melike@akarsu.av.tr)

Sevda Kalyoncu (sevda.kalyoncu@grupofis.com)

Kapak Fotoğrafı

Deniz Merve Ersoy Pınar

Tasarım ve Uygulama

Feyza Çanaklı feyzalal@gmail.com

Fikri Gündem’de yayımlanan yazılar AIPPI Uluslararası ve/veya AIPPI Türkiye adına bağlayıcı olmamakla birlikte yazılar AIPPI Uluslararası ve/veya AIPPI Türkiye’nin resmi görüşü olarak nitelendirilemez.

Yazılar yazarların kişisel görüşünü yansıtmakta olup, yazılara ilişkin her türlü sorumluluk tümüyle yazara aittir.

Önümüzdeki sayılarda Bülten çalışmamıza katkıda bulunmak isteyen üyelerimizin fikrigundem@aippiturkiye.org e-mail adresi üzerinden iletişime geçmeleri rica olunur.

FİKRİ MÜLKİYET HAKLARI KORUMA DERNEĞİ AIPPI Türkiye Ulusal Grubu

Altıntepe Mah. İstasyon Yolu Sk. No:3/1-130 Maltepe, İstanbul

www.aippiturkiye.org

twitter.com/aippiturkiye instagram.com/aippiturkiye linkedin.com/aippiturkiye